

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Cataplus sive Tyrannus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ἦς ἢ δίδυσσά τινα ἕερ τῶν
 θεῶν, ἢ ἢ μὴ Ἡρα ἰπέρωσέ με,
 ἢ ἢ Ζεὺς παρεμυθίσαστο μὴ
 μαυτιῆ τῶ συμφορᾶν. Μὴ
 ἕτι ἕλξ, ἢ Ταρσοῖα, τῶν ψασ-
 μάτων; ἀλλὰ κατὰ τὸς μά-
 τας τὸς ποῖας, ἕθ' ἢ ἢ ὑμῶν
 μηδὲν ὑγιὲς δέξασθαι.
 vatum. *Consuetum enim vobis hoc est, nihil iam sani dicere.*

puta quo pacto & litem
 quandam Deorum diremi, et
 Iuno visu me priuauit: lupi-
 ter autem in solatium dama-
 ni eius, vaticinandi artem
 mihi dedit. MEN. Adhūca
 ne Tiresia mendacijs istis
 caperis? Sed facis hoc more

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a CAECVS sis Tiresia.] *Tiresias fuit Thebanus vates,
 caecus luminibus, quod Minervam lauans in inspexisset. Fabu-
 lansur quoq; poëta, cum in feminam à mare fuisse mutatum,
 de quo vide Ouid. 3. Metamorph. apud quem verumq; sexum
 expertus muliebrem pronunciat suauorem.*

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Η

τύραννος

CATAPLVS SI-
ue Tyrannus.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΚΛΩ-

θος, Ερμῆ, Κωλοσκυ, Μερ-
 κήριος, Μικύλλος, Πλασίος, Τι-
 σίφονος, Ράδαμανθός,
 Κλίης & Λύ.

χ'β.

CHARONTIS,

Clotho, Mercurij, Cyniscij,
 Megapenthi, Micylli, Diui-
 tis, Tisiphonis, Rhadaman-
 thi, Lectij, & Lu-
 cerna.

Petro Mosellano interprete.

ARGVMENTVM.

VTi suprà in Menippo, diuitum exitus ac pœnas de-
 scripsit recitato etiam decreto, quo animæ illorū in
 asinos migrare iubentur, ita hîc sub Megapenthis per-
 sona, Tyrannorum vitam, mores, exitus, & quæ tandem
 post hanc vitam, animorum supplicia & cruciatus illos
 maneat, exponit: amplificatis etiam his antithesi qua-
 dam, dum futorem Micyllū, & philosophum Cyniscum,
 dddd 3 vtrunq;

utrunq; pauperem, alterum etiam virtuti ac sapientiæ
 deditum, cū illo cōponit. Illud videlicet innuens, quod
 qui potentiā & diuitias sectantur, & vitā plerunq; pessimam atq; nequissimam agant, mortē quā grauissimo animo patientur. Cōtra aut qui à rebus istis mundanis, iisdemq; malorū omniū principijs & causis, animum remoti ac liberū habent, quiq; virtutē præ ijs quæ vulgus appetit & miratur, colunt, illos & mortem contēnere solere, neq; vllis cōscientiæ flagris faciliè pertetteri. Tractat aut hæc pro more ac instituto suo, fabuloso rursus dramate quodā ficta vmbraŕū transfretatione apud Acherontē: in qua dum & tyrannus hic traijciendus foret, mora ceteris, retinente ac mortem deprecante illo iniicitur. Quā rem Charonte atq; alijs grauius ferētibus, tandem Mercurius collo attractū illum in nauē compellit, adiuuātibus ad id pauperibus illis Cynisco & Micyllo. Porro vbi iam traiectum esset rursus apud Rhadamanthū eodem pacto iudicium subterfugere velle idem fingit: sed tamen & ibi in medium protactus, & à Cynisco accusatus, extremo tandem supplicio damnatur.

C H A R O N.

Ἴσθ, ὃ Κλωθοί,
 τὸ μὲ σκάφ
 τῆς ἡμῶν πᾶ
 λαὶ ἀνθρώπων, καὶ

πρὸς ἀναγωγὴν τοῦ μάλα πα
 ροικωασμύθου, ὃ, τι ἦ ἀντ
 ῆ. Ἐκίχεται, καὶ ὁ ἴσθς ὄρ
 θεται, καὶ ἡ ὀδὸν παρακί
 κρυσται καὶ τῶν λιπῶν ἐκί
 σθι ττρόπωνται. λιπῶν τι ὄ
 θη, ὅσον ἐπ' ἐμοί, τὸ ἀγκύ
 ριον

Ge verò, ὃ Κλω
 θοῦ ναυς qui
 de hæc iamdu
 dum nos expe

ctai parata, & ad nauigationem
 comode admodū in stru
 ctā, siquidē et sentinā exhausa
 simus, & malū ereximus, tum
 & velum est passum, ac res
 mi suo loco collocati omnes
 ita vt (quod in me est) ob
 stet planā nihil quin anchoras
 rasub.

ειορ ἀνασπάσαντας ἀρχλαῖν.
 ὁ δ' Ἐρμῶς βραδύως, πάλαι
 παρ' ἴνα δειορ. ἕρπυ γῆρ ἐ-
 πιβῶντων, ὡς ὄρῳ, τὸ πορθ-
 μῆορ, πρὶς ἡδὴ τήμιερον ἀνα-
 πηλουκῆσα διωάμφορ, καὶ
 σχεδὸν ἀμφὶ βουτυὸν θειρ,
 ἡμῆς ἵ ἐδὲ πω ὁ δ' ὀβολὸν ἱε.
 πιπολίκαμφο, ἄτα ὁ Πλότων,
 εἰδ' οἱ δ', ὅτι ἱμῆ ραθυμῆρ ἱρ
 τῶοις ἀπολήψῃσα, καὶ ταῦτα
 παρ' ἀποθ' οὐσης ἴ ἀρίας. ὁ δ'
 λαλὸς ἡμῆρ ἕρπυθὸς νεκρο,
 πομπὸς ὡσπερ τις ἀποθ', καὶ
 αὐτὸς ἀρω τὸ ἴ Λύθης ἕδωρ
 πεπακὸς, ἀνασπῆσαι πῆρ ἡ
 μῆς ἐπιλέησα. καὶ ἡ δὲ πα-
 λαία μετὰ τῶν ἐφύδωρ, ἡ λι-
 θαίσα, ἡ λόγος τινὰς διεξέρι-
 χεται, ἐπιδανύμφο τὸν λῆ-
 ρορ τὸν αὐτὸ. ἡ τάχα πορ καὶ
 ἕλωπάσα ὁ γρηνάσας παρλι-
 θῶν. μία γρ αὐτὸ καὶ αὐτῆ
 τῶν τεχνῶν. ὁ δ' ἕρ ἕλωθε.
 εἰάσα πῆρ ἡμῆς, καὶ ταῦτα,
 ἐξ ἡμίσσας ἡμίτερ ὀρ.

Κλω.

ra subtracta iam hinc solua-
 mus. Verum Mercurius, qui
 iam diu adesset: debuisset, so-
 lus est in mora. Itaque quum
 hodie iam ter traiesisse li-
 cuisset, veltoribus, ut vides,
 adhuc vacuum est nauigiū
 & iam ad vesperam vergit
 dies: nos autem nondum ne
 obolum quidem demerui-
 mus. Porro Pluto, sat scio,
 me huius morae auctorem sus-
 picabitur, id est quum apud
 alium sit nego: ij culpa. Ille
 autem bonus & egregius
 umbrarum dux, quemad-
 modum & alius quispiam
 ex umbris, hausto apud su-
 peros obliuionis fonte, ad
 nos redire oblitus est: &
 ut conijcio, cum ephebis
 luctatur, aut ciuicam pul-
 sat, aut fabulas aliquas des
 narrat, scilicet quam sit
 bellus iugator ostentans:
 vel etiam interim dum res
 greditur, inter viam fu-
 randi studio forsitan occu-

patur. nam ex^a artibus quas proficitur, hæc vel precipua
 est. Ad hunc ergo modum pro suo arbitrio liberè nobis-
 eum agit, nihil etiam veritus quòd media ex parte est noster.
 dddd 4. CLO.

Κλωτί με οίδας, ὦ Χάρων,
 εἴ τις ἀσχολία πρὸς ἴσσην ἄν-
 ῶ, τῷ Διὸς ἐπιπλίον ἄνθιν.
 τὸ ἀπρησαομαι πρὸς τὰ
 ἄνω πρᾶγματα; ἀσπότης
 δὲ λακκῆνός ἐστιν. Χά. ἀπὶ
 ἔχ ὡς, ὦ Κλωθοῖ, πέρα τῷ
 μέγρε ἀσπότην κοίτῃ λήθη
 ματ, ἵπτι ἐδ' ἡμῶς ποτε
 ἄντῳ ἀπέναι ἄσπον λατῆ.
 σχικαμψ. ἀπὶ ἐν ὁ οὐδαι τῶ
 αἰτία. παρ' ἡμῶν μὲν γὰρ ἀ-
 σπότην μόνον, καὶ χοῦν,
 καὶ πόπανα, καὶ ἰναρίσματα,
 τὰ δ' ἄλλα, ἴσπος ἢ ὀμίχλη ἢ
 σκότ. ἐν δὲ τῷ ἔραν ᾧ φαί-
 δρὰ πάντα, καὶ ἵτε ἀμβροσία
 ποτῆ, ἢ τὸ νικτάρ ἄφθονον,
 ὡς μοι ἴδιον παρ' ἰκάνοις
 βραδυῶν ἴοι. καὶ παρ' ἡ-
 μῶν μὲν ἀνιπταται, λαβάνη
 ἰκτισμοτηέιν τινὸς ἀπὸ δι-
 δράσκωρ. ἵπτι δ' ἄρ δὲ λαυρὸς
 λατίνας, σχολῆ καὶ βαδύ,
 μόνος ποτε κατέρχεται. Κλω.
 μηκέτι χαδίπαι, ὦ Χάρ-
 ρων.

los cunctari videatur, quin & a nobis subuolare consue-
 uit, pernide ac si è carcere aliquo aufugeret. ubi verò de-
 scendendi fuerit tempus, lentè admodum & pedetentim
 ex tandem accedit. CLOTHO. Mite iram istam ò Cha-

CLOTHO. At quid no-
 sti, ò Charon, an negocia
 aliquo detineatur, Ioue vi-
 delicet postulante, ut in
 procurandis Superùm re-
 bus plus quàm iustum tem-
 pus infumat? Herus autem
 est & ille. CHAR. At non
 ita, ut ultra iustum mos-
 dum communi mancipio
 debeat imperitare: quan-
 do nos, cum abeundi tem-
 pus esset, ne unquam quin-
 dem eum detinuimus. Sed
 ego rei causam propemo-
 dum coniecturis assequor:
 nempe apud nos maluat an-
 tum est cum libamentis, &
 placentule, silicerniâq;: ca-
 tera verò caligo & nebula,
 tenebrâq;: in celo autem,
 præterquam quod clara ac
 lucida sunt omnia, ambro-
 sia multa pariter & nectar
 affatim suppetit, adeò ut
 mihi quoque hoc nomine
 suavius lubentiusq; apud il-

ῥῶσ' πλεσιον ῥῶσ' αὐτὸς οὐδ',
 ὅς ὄρῳ, ποπὸς τινος ἡμῶν
 ἄγων, μάκρον δ', ὡσπερ τι
 αἰπόλιον, ἀθρόος αὐτὸς τῆ
 ῥῶσ' ὁσῶσῶν. ἀπὸ τὶ τῶτο;
 ἀλλ' αἰμίονορ τινα ἐν αὐτοῖς, ἢ
 ἄκρον γελῶντα, ἕνα δὲ τινα
 καὶ πύραρ ξημμίονορ, καὶ
 ξύλον ἐν τῆ χειρὶ ὄρῳ ἔχον-
 τα, σφιμὺ ἰνορῶντα. καὶ τὸς
 ἔπις ἐπισοῦ δοντα. ἄχ ὄρῳ
 δὲ καὶ τὸν Ερμῶν αὐτὸν ἐς
 σφῆτι ριόμνον, καὶ τὰ πόδη
 λικονιμίονορ, καὶ πνοσιῶν.
 τα. μισὸν γῶρ ἀσμάτῳ
 αὐτῶ τὸ σῶμα; τί ταῦτα, ὦ
 Ερμῆ; τίς ἢ σπεδῶ; τεταραχ-
 μισῶ ῥῶ ἡμῶν ἕοικας. Ερ.
 τίδ' ἄπο, ὦ Κλωθῶ, ἢ τρεβνὶ
 τὸν ἀλιτέιον ἀφράσαντα
 μεταδῶκον, ὀλίγῳ δῆρ' ἡσ-
 πόνως ἡμῶν τὴ μέρον ἰγνῶ-
 μιν; Κλω. τίς δὲ δειν; ἢ τί
 βοδῶν; ἀπιδίσσασκε; Ερ.
 τὸτι μὲν πρόδηλον, ὅτι σῶ-
 μάκρον ἰβόλιτο, ἐστὶ δὲ βασί-
 λῶρ

ciderit ut ego ad hanc nauem hodie non fuisset rediturus.
CLOTH. At quinam est? aut qui sibi quarens, conatus
 est transfugere? **MERC.** Hoc quidem est vel cuius ma-
 nifestum, quod diuinius viuere cogitauit. Est autem vel rex
 d d d d s quispiam.

ron, siquidem hic propè ad-
 est, complureis secum addu-
 cens; imò, ut cernis, densam
 turbam velut gregem virga
 præ se agit. Sed quid hoc?
 Vincitum herelè quendam in
 ipsis cōspicio, tum alium vis-
 su diffluentem, porrò alium
 quendam pera succinctum,
 ac baculum manu gestan-
 tem, asperumq; ac toruum
 quiddam obruentem: dein-
 que alijs, ut gradum addant,
 à tergo imtrinentem. An-
 non ☉ Mercurium ipsum
 vides sudore perfusum, pe-
 dibus puluere conspersis,
 tum ☉ crebrò anhelantem,
 adeò ut os ei suspirijs sit dis-
 sentium? Quid hoc rei est,
 ô Mercuri? Hem, quæ est
 hæc trepidatio? Nobis cer-
 tè vehementer perturba-
 tus videre. **MER.** Quid
 aliud, ô Clotho, quàm quòd
 dum scelestum hunc ausum
 gientem prosequor, penè ac

δὲ τις ἢ τύραννος, ἀπὸ γὰρ τῆς
 ὀδύρμων, καὶ ὡς ἀνακονία,
 πομπῆς τινὸς ὀδομαμονίας ἐ-
 κερῆσαι λέγων. Κλω. εἶδ' ὁ
 μάταια ὅτι ἀπεδίφρασκον, ὡς
 ἐπιβῶνα δλωάμων. ἐπιλα-
 λοιπόδες ἤδη τῷ ἐπικλωσμί-
 νος αὐτῶν νύματ' ὅτι. Εἰ. ἀπεδί-
 φρασκὲ, λέγεις; ἀ γὰρ μὴ ὄρε-
 ναότατος οὐτ' ὅτι τὸ ξύλον,
 σωήρησέ μοι, καὶ συνα-
 βόντοσιν αὐτὸν ἐτίσαν, καὶ
 ἔχοντες ἡμῶς ἀφρυγῶν ἀφ'
 οὗ γὰρ μοι παραδεδωκον
 αὐτὸν ἢ Ατροπ' ὅτι, παρ' ὀδω-
 τῶν ὀδῶν ἀντίτασιν καὶ ἀντί-
 σπα, καὶ τὸ πῶς ἀντρέσων
 πῶς τοῦ λαοῦ ὅτι, ἐπαντιλῶς
 ἀγῶν ὅτι. ἰνὸσι δὲ καὶ
 ἰκίττοι καὶ κατελιπῶν, ἀ-
 φεθλῶν πῶς ὀδῶν ἀξίωσιν,
 καὶ πομπῆς δλωσων ἰσχυρῶν
 ἡμῶν. ἐγὼ δὲ, ὡσπερ ἡμῶς,
 ἐκ ἀνίαν, ὄρων ἀδλωάτων ἰ-
 φρίμων. ἰπῆ δὲ κατ' αὐτὸ
 ἤδη τὸ σῶμιον ἡμῶν. ἐμὲ τὸς
 νεκρὸς, ὡς εἶδ' ὅτι, ἀπαυθῶν-
 τ' ὅτι Αἰακῶ, καὶ κῆνος λογισ-
 τῶν ὅτι me decuit, minime dimisi. At ubi iam ad ipsum ostium
 usq; peruenissemus, ipse q; umbras, ut moris est, c
 merarem.

quispiam, vel tyrannus, quā-
 tum ex eius ciulatu conyeca-
 re licuit. nam ingenti quadd
 ex felicitate se deiectum que-
 rebatur. CLOT. Et quum
 filum, quod ei erat innexum,
 iam defecisset, stultus tamen
 ille, quasi superuiure, queat,
 aufugit? MER. Aufu-
 git narra? Quod si non ge-
 nerosissimus hic, qui ba-
 culum manu gestat, mihi
 fuisset auxilio, sicque ipsum
 comprehensum vinculis at-
 ligassemus, è nostris profe-
 cto manibus egregie effu-
 gisset. Etenim ex quo eum
 mihi tradidit Atropos, per
 omnem viam retrahere atq;
 obniti nunquam destitit.
 Quin pedibus solo oppositis
 ita se offirmauit, ut inter du-
 cendum nobis non parū ne-
 gocij exhibuerit. Aliquoties
 autem supplicabat ac depre-
 cabatur, ingentia daturum
 se pollicens, si vel paululum
 dimitteretur. Ego verò cum

ζομίζεσθαι αὐτὸς, πῶς τὸ παρὰ
 τὸ οὐκ ἀδελφῆς περιφθέρων
 τῷ σύμβολον λαθῶν. ἔκ οὐδ'
 ὅπως ὁ τρισκατάραι ὁ ἀπὸν
 ὄχιζ, ἐνέει δὲν νεκρὸς εἰς ὧ
 νομισμῶ, καὶ Αἰακὸς ἀνατά-
 ναστὰς ὀφρὺς, μὴ ἐπιπύτων,
 ὁ Ἑρμῆ, φησὶ. καὶ τῆ λακτατικῆ
 αἰσὶ σοὶ αἰ ἐν ἔρανῳ παιδικῶ,
 τὰ νεκρῶν, δὲ ἀνευθῆ, ἢ ὄλα
 μῶς λαθῆν δλωάμω. τί πᾶ-
 ρας, ὡς ὄρῳ, πῶς τοῖς χιλιόις
 ἔλα τὸ σύμβολον ἐκχε-
 ραζέμενος οὐ δέ μοι παρ' ἔρα
 ἕκας ἄγων, εἰ μὴ τὸτο φῆς,
 ὡς παραλλόγισαί σ' ἢ Ἀπο-
 π. ἐν δὲ κίρυνθείασας πῶς
 τὸν λόγον, ταχέως ἐπιμνή-
 ὄλω τῶν λατὰ τῶ ὄδω, καὶ
 παθῆ περιθλιπῶν ἔλαμῶ τῶ
 ἔρ ἔδωρ, σωῆς τῶ ἀπόδρα-
 σιμῆ ἰδωκον, ὡς ἔχωρ, τάχος
 καὶ τῶ ἄγνοαν πῶς τὸ φῶς.
 ἐπιτῶ δ' αὐθαίρετός μοι ὁ
 βίλιτις ὄυτ, καὶ ὡσπερ
 ὄτ ὕσπληγ ὄθιουτῶ, λα-
 ταλαμῆάνωρ αὐτῶρ ἠδ' ἔν

Τουάν-

recit ad Tenarum reducit, quam potui celeriter reme-
 sior: hic autem optimus vir sua sponte me comitabatur. Itaq̃
 velut è carceribus emissi, celeri cursu volantes ipsum iam in

Tenaro

merarem, & ille vniuersas
 ad summam à sorore tua
 iransmissam recenseret, pers-
 ditissimus hic nescio quom-
 modo etiam nobis aufugerat.
 Itaq̃ quum summæ vnus de-
 esset, Aecus adductis su-
 percilijs: Non in omnibus,
 inquit, passim tu furandi ar-
 tificium intende. Satis tibi
 sit, quod eiusmodi ludos in
 cælo reddere conceditur:
 umbrarum autem res omnia
 no sunt plana, neque quic-
 quam nos aliqua via falle-
 re potest. Quatuor supra
 mille, ut vides, summa ha-
 bet inscriptor, tu verò vno
 minus adducis: nisi forsan
 excusas quod te circumue-
 nerit Atropos. Ad hunc ego
 sermonem rubore persufus,
 qua in via acciderant, in
 memoriam reuocare cepi.
 Et cum oculis in orbem
 ductis, hunc nusquam cernes-
 rem facile animo collegi eū
 transfugisse. quare viam quæ

Ταινάρω, παρὰ Ἰσοῶρος ἦλθε.
 δεφρυγάρ. Κλω. ἑμᾶς δέ, ὦ
 Χάρων, ὀλιγωρεῖαν ἦδ' ἢ τῷ
 Ἐρμῷ λατιγγυώσκομφ. Χά.
 τί δ' ἔτι δεξιόμορφ, ὡς ἐχ
 ἰκανῆς ἡμῶν γυγνημῆνε
 δεξιόμορφ; Κλω. εὐ λήγας, ἐμ
 βαυέτασαρ. ἐγὼ δέ περ χαει
 σαμῆνε, τὸ βιβλίον, καὶ παρ
 τῶν ἀρβάρων λαδισομένη,
 ὡς ἴθ' ὅ, ἐπιβαίνοντα ἴκα
 σον αὐτῶν δεξιόμορφ, τίς,
 καὶ πόθεν, ἢ ὅρ τινα τεινῶνε
 τὸν τρόπον. οὐ δέ παραλαμ
 βάναν σοῖσαζε. καὶ σωτίθε,
 ὦ Ἐρμῷ οὐ δέ τὰ νογγὰ ταυ
 τί πρῶτα ἐμβαλῶ, τί φ' ἄρ
 καὶ ἀρκείναιτό μοι; Ἐρ.
 ἴδ' ἂν σοι, ὦ πορθμῷ, τὸν
 ἀειδμόν. οὐδ' οἱ τριακόσιοι
 μετὰ τῶν ἐκτιθημένων. Χά.
 βαδὰ δ' ἀναείας, ὀμοφαιίας
 ἡμῶν νικρὸς ἴκας ἄγαν. Ἐρ.
 βόλα, ὦ Κλωθῷ; τὸς ἀκλῶνε
 τος ἐπὶ τότοις ἐμβιβασόμε
 θας; Κλω. τὸς γίροντας λήγει
 ἔτω σοῖα. τί γάρ με δ' ἄ πρῶ
 ματα ἴχαν, τὰ πῶ εὐκλῶνε
 λος πωε νῶ ἐξιδάσσαρ;
 ἴστος δικίς; maximé. Quid enim attinet, quæ ante Euclidem
 hucusque contingerūt, sciscitādo ipsa mihi negocia facessam?

Tenaro deprehendimus. usque
 adeo parum absuit quin effu
 gisset. CLOT. Et nos, ὦ
 Charon, Mercurium adhuc
 ignavia dānamus? CHAR.
 Quid ergo diutius cuncta
 mur, quasi non satis sit mora
 tum? CLOT. Probè dicis,
 inscendāt. Ego verò sumpto
 in manus libello, ingredietes
 singulos, qui, & vnde nati,
 quoq; modo vita functi sint,
 ex more dignoscam. Tu autē,
 ὦ Mercuri, ipsos excipe, &
 omnes suo ordine collocato.
 Verum tu infantulos istos
 primū inijce. quid enim
 mihi interroganti quiuerint
 respondere? MER. En tim
 bi, ὦ portitor, sunt hi nume
 ro trecenti, præter eos qui
 à parentibus sunt expositi.
 CHAR. Papæ, quæ est
 hæc soli fertilitas? egre
 gius es umbrarum ductor:
 vvas immaturas nobis ad
 ducis. MER. Vin' tu, ὦ Clo
 tho, ab his indefletos intro
 ducamus? CLOT. Vetus
 mos est, ut qui ante Euclidem
 hucusque contingerūt, sciscitādo ipsa mihi negocia facessam?

οὐ κήρ ἔξηκοντα ἡμᾶς πάει-
 τε ἦδη. τί νῦτο; ἐκ ἰπακῶσοί
 μου, βιβνισμοί τὰ ὄτα ὑπὸ
 τῶν ἑτῆρ. Δίκοι τάχα καὶ
 τῆτος ἀράδρον παραγα-
 γῆν. Ερ. ἰδὲ πάλην οὔτοι
 διῆν δίκοντων τετρακόσιοι,
 τακίροι πάντος, καὶ πῆσα-
 ροι, καὶ ἑαθ' ἄραμ τετραγυ-
 μῆροι. Κλω. νῦν Δί', ἐπὶ ἀσυ-
 φίδος γε πωλύτων ἦδη εἰσί.
 τὸς τραυματίας ἐπὶ τῶλοισ, ὃ
 Ερμῆ, φαραγάχ, καὶ πρῶτόν
 μοι εἶπατι, ὅπως ἀφθανόνος
 τὸν κηρτῆ, μᾶλλον δὲ αὐτὸν πῆος
 τὰ γυραμυμῆα ἡμᾶς ἐπι-
 σκίψομαι. πολυμῆδῆας ἀφθαμ
 νῆν ἔδρα χθῆς ἐν Μυθίξ τετ-
 τάρας ἐπὶ τοῖς ὀδοῦκοντα,
 καὶ τὸν Οὐάρτα ἡδὸν μετ'
 αὐτῶν Γαβάρων. Ερ. Μάρα-
 σι. Κλω. δι' ἔρωτα αὐτὸς ἀ-
 πύροφαρ ἰπῆα, καὶ ὃ ἐπλό-
 θεῖ Ουαγῆης, ἡδὲ πῶ ἐ.
 ταίραρ, πῶ Μιγαρόθην.
 Ερ. ὅτοι πηλοσίον. Κλω.
 πῶ δὲ οἱ περὶ τῆς βασιλείας
 ἡν' ἀμῆλων ἀφθανόντου;
 rea quod scorto Megarensi, cuius amore flagrabat, potiri
 non possit. MER. En tibi propè adsunt. CLOT. Porro
 ubi illi qui de imperio certando, mutuis se cædibus cōfeceret
 MER.

Vos qui plus sexaginta annos
 nati estis, adeste. Sed quid
 hoc? Itan' eorum aures annie
 sunt obturatae, ut me non ex-
 audiant inclamantem? For-
 san & hos sublato importa-
 re oportebit. MER. En
 duodequadragesima staccidi
 omnes, & apprimè maturi,
 ac in ipso planè tempore
 decerpui. CLOT. Per Ios-
 uem: quandoquidem iam
 omnes sunt vuae passæ. Sau-
 cios, ò Mercuri, nunc addu-
 cito. Vos quo mortis genere
 vitam clauseritis, mihi pri-
 mum dicite. Sed cur nõ ipsa-
 met, quæ cuiq; vestrum sint
 inscripta, inspicio? O flo-
 ginta in prælio cadere he-
 rari apud Medos decretum e-
 rat, atque unà cum his & O-
 xyartæ filium Gobarem.
 MER. Adsunt. CLOT.
 Præ amoris impatientia sibi
 ipsi mortem consciuere se-
 ptem: in primis autem Thea-
 genes philosophus, propter
 MER.

Ερ. παρὲς αἴσιμ. Κλω. ὁ δ' ἄνδρ
 τῷ μοι χεῖ καὶ ὁ γυναικὸς φο-
 υσθεῖς; Ερ. ἰδὲ σοι πηλοῖον.
 Κλω. τὸς ἐκ Δικαστηρίων δ' ἄτα
 παρὰ γὰρ, λέγω δὲ τὸς ἐκ
 τινυμάτων, καὶ τὸς ἀνιστολο-
 πισμοῦς οἷδ' ἄνδρ ἡγεῶν ἀπ-
 θανόντων ἰκεαὶ δ' ἴκα πῶ εἰ-
 σιν, ὃ Ερμῆ; Ερ. παρὲς αἴσιμ
 οἷδ' οἱ τραυματίαι, ὃ ὄρᾳς.
 τὰς δὲ γυναικὰς ἅμα βίβλα,
 παρὰ γὰρ; Κλω. μάστιγα,
 καὶ τὸς ἀπ' οὐρασίωρ γ' ἅ-
 μα γ' ἐθυσῶν, καὶ τὸν ὁμοῖον
 πρόπορ, καὶ τὸς ἀπ' πυρὶ τῷ
 δὲ, καὶ τὸς ἅμα, καὶ τὸν ἰα-
 τρὸν μὲν αὐτῶν Ἀγαθουκλῆα.
 πῶ δ' ὁ ἐπιόσοφ' Ὁ Κυνίσκος,
 ὃρ' ἔλα τῶς Ἐκέρης τὸ δὲ
 πρὸν φαρόντα, καὶ τὰ ἐκ τῶν
 λυταροῖωρ ὃ δ', καὶ πῆς τὸς
 ζῶις γ' ἰσηπίαρ ὠμὴν ἀφθας
 εὔρη; Κω. πάλαι σοι παρὲς
 σπῆκα, ὃ βελτίστη Κλωδοῖ τὴ
 δὲ μὲ ἀδικήσαντα, τοῦδ'
 τοῦ ἕστας ἄνω τὸν χέρον;
 οὐχὶ δὲρ

deuoratis vitam finire decretum erat? CYN. Jamdudum hic
 tibi assisto, ὃ tu præclarissima Clotho. Verùm hoc interim
 mecum admiror, quoniam iniuriæ genere maiestati tuam lese-
 rim, quod me tam loto tempore apud superos errare permisisset

Nano

MERCV. Hic adstantes
 CLOT. At quem adulter,
 in hoc iuuante vxore, neci
 dedit, is vbi est? MER.
 En tibi hic adest. CLOT.
 Quos iudicium sententia ca-
 pitis damnauit, tandem ad-
 sint, eos inquam qui carnis
 ficinam fenserunt, quicq; in
 crucem sunt adacti. Tum
 sexdecim illi qui à latronia
 bus sunt iugulati, vbi sunt,
 ὃ Mercuri? MER. Ad sunt
 faucij illi, quos vides. Mu-
 lieres porro non & eas v-
 nà vis adducit? CLO. Ma-
 ximè, pariter & eos qui
 naufragio perierunt. Si
 mul enim & eadem mora-
 tis ratione vitam exiuerunt.
 Sed & quos febris interes-
 mit, hos simul adducito.
 Tum Agathoclem medis-
 cum. Sed vbinam philoso-
 phus Cyniscus, quem Heca-
 tes cœna ac ouis lustrali-
 bus, cumq; his sepia cruda

ὄχιδὸν ᾧ ὄλον μοι τὸν ἄ-
 φακὸν ἐπέκλωσας. καὶ τοι
 ποικίλεις ἐπεράθω τὸ νῦμα
 δακρύφας ἰλιθῆρ, ἀπ' ἑκείνου
 ὄπως ἀρρήκτων ἔω Κλω. ἔφο-
 ρὸν σε καὶ ἰατρὸν πρὸ τῶν ἀν-
 θρωπίνων ἀμωρτημάτων ἀπὸ
 πηλίμπανον, ἀπ' ἑμβανῆς
 ἀγαθῆς τύχης. Κω. μὰ Δι' ἢ μὴ
 μὴ πρότερόν γε τὸν ἰατρὸν δι-
 δασκαλὸν ἐμβιβάσωμαι. Με-
 δειξέμεν, μὴ σε παραπέσει διό-
 μω. Κλω. φέρε' ἴδω τίς ἐστίν.
 Ερ. Μεγαπένης ὁ Λακύνθου,
 τύραννος. Κλω. ἐπιβανῆς
 οὐ. Με. μηδαμῶς, ὦ Διοποί-
 να Κλωθὸς! ἀπᾶ μὲ πρὸς ὀλί-
 γον ἵασον ἀνελθῆν, εἰς ἃ σοι
 αὐτόμολος ἦξω, καλῶν. Κλω.
 μηδένος. Κλω. τί δ' ἔσται, οὐ
 χάειν ἀφικέσθαι θέλεις; Με.
 πῶ οἰκίαν ἰπτελέσαι μοι
 πρότερον ἐπιτρέψον. ἢ κίτι
 αὐτὸς ᾧ ὄλον. Κλω. καταλέλα-
 πται. Κλω. λυρῆς, ἀπ' ἑμβανῆς.

Με.

si feceris denuò vltiò me huc recipiam, vel nullo vocan-
 te. CLOT. At quidnam est, cuius gratia tantopere in vitam
 redire gestis? MEG. Equidem domum semiperfectam reli-
 qui, quam ut priùs per te liceat ad fastigium perducere, vehe-
 menter oro. CLOTHO. Nugas agis, quin mox insecendis?

MEGA.

Nam vniuersam colum feci
 re vni mihi adglomeratam.
 Ipse certe quanquam filium
 ipsum dirumpere saepe sum
 conatus, tamen quum ne-
 scio quomodo infragile es-
 set, quod moliebar, effice-
 re non potui. CLOT. Es
 quidem de humanorum pec-
 catorum ve'ius inspectorem
 ac medicum relinquebam.
 Iam autem quod felix fau-
 stumq; sit, insecende. CYN.
 Minimè gentium, priusquam
 vinculum hunc insecendere
 compulerimus, vereor enim,
 ne te precibus suis à sen-
 tentia dimoueat. CLOT.
 Age, videam quis est.
 MER. Megapenehus La-
 cydæ filius, tyrannus.
 CLOT. Insecende tu. ME-
 GAP. Nihil minus, è re-
 gima Clotho, potiùs au-
 tem ad superos me remea-
 re paulisper sinito. Quod

Μι. ὁ πολὺν χρόνον, ὦ Μοῖρα,
 αὐτῷ. μίαν μίαν μῆναι
 τὴνδε ἡμέραν, ἄξις ἄν τι
 ἐπισημῶς ἢ γυναικί περὶ τῶν
 χημάτων, ἔνθα τὸν μίαν
 ἄχρον θεσσαρῶν καθάρων.
 μύθον. Κλω. ἄραρον, ἐκ ἄν
 ἴσχοις. Με. ἀπλήται ὁ χρυσοῦς
 τοσοῦτος; Κλω. ἐκ ἀπλήται,
 θάρρη τότ' ἐξ ἔνθα, Μεγα-
 κλῆς ἢ αὐτὸν ὁ οὐδ' ἀνψίδος
 παραλήψεται. Μι. ἂν ἢ ὕ-
 βριως ὁ ἰχθρὸς, ὅμ' ἄπο ῥαθυ-
 μίας ἔρωχι ὁ πᾶσι ψεύματα;
 Κλω. ἐκᾶν ὅ αὐτὸς, ἢ ἐπιβί-
 στωί τοι ἔτι τί παραπονεῖται, καὶ
 μικρόν τι πῆς, τὰς σαλακί-
 δας, καὶ τὴν ἰδῶτα, καὶ τὸν
 χρυσοῦν ὅλον σε παραλαβῶν.
 Μι. ἀδινῆς, ὦ Κλωθῶ, τὰ μὰ
 τοῖς πολεμιοτάτοις δ' ἐνίμυ-
 σα. Κλω. οὐ ἢ ἐκὶ Κυδαιμάχου
 αὐτὰ ὄντα, ὃ γ' ἠρώδατι πα-
 ρεῖν φησὶ, ἀπκτάνας τε αὐ-
 τὸν, καὶ τὰ παιδία ἔτι ἰμ-
 πύοντι ἐπισφάξας; Με. ἀμὰ
 ἠὲ ἰμά τῷ. Κλω. ἐνὸν ἔξῃ κα-
 σοὶ ὁ χρόνος ἢ δὴ ἢ λιτύσως.
 ἔσθες, ἢ ὄλον ἰπσο ὀκκίσο, ἢ ὄλον
 ἰπσο ὀκκίσο, ἢ ὄλον ἰπσο ὀκκίσο.
 spirantis adhuc & palpitantis maētatis. MEG. Sed iam tum
 mea erant. CLOT. Itaque tui dominij tempus iam effluxit.

MEGA. Non multum tem-
 poris flagito, ὁ Parca: diem
 hūc saltem mihi apud supe-
 ros agendum cōcede, quo tē.
 puscilo de pecunijs nostris
 uxori non nihil iniungā, atq̄
 vbi defossum thesaurum ha-
 buerim, demonstrem. CLO.
 Frustra laboras, stat senten-
 tia. MEG. Ergo tantum
 auri peribis? CLO. Quin-
 tu hac gratia animo es ocio,
 so. nam Megacles potietur
 tuus consobrinus. MEG.
 O' insignem contumeliā. Ille
 mihi inimicus, quem ego prae
 segnitia non occidi? CLO.
 Ille ipse, qui non modò non
 paulò plures quàm tu viuet
 annos, verùm & pellices
 tuas, & vestes, & quicquid
 est auri, nasciscetur. MEG.
 Præter æquum facis, ὁ Clo-
 tho, quòd hominibus inimicis,
 & hostiliter infestis meas
 fortunas attribuis. CLO.
 Quasi verò tu non eadē hac
 via quæ Cylimachi erās, na-
 tus es, sed & liberis eius in conspectu
 mea erant. MEG.

Με ἀκούσθω, ὁ Κληθεὶς, ἃ ἔστι
 δία, μηδενὸς ἀκούσθω ἀπ' ἐμ
 βόλομαι. Ὑμᾶς δ' ἀπόστητε πρὸς
 ὀλίγον. ἄν με ἀφῆς ἀπ' ἑσ
 νασ χιλιάσι τάλαντα χρυσίσι
 ἰσιούσι δάσσην ὑποχρῆμα
 σήμερον. Κλω. ἔτι ἦ χρυ
 σόν, ὃ γιλοῖς, καὶ τάλαντα δὲ
 μύμησι ἔχεις; Με. καὶ τὸς
 ἄλλο δ' ἱρατῆρας, ἢ βόλα, πρὸς
 ὀδῶ, ὃς ἔλαβον, ἀρχτείνας
 Κληθεῖον, ἔλκοντας ἐκάτι
 ρον χρυσοῦ ἀπὸ τὰ τάλαντα
 ἐκατόν. Κλω. ἔλκεται αὐτῷ, ἔοι
 κε ἦ ἐκ ἐπιρῆσι σὸδα ἡμῶν
 ἐκόν. Με. μαρτύρομαι ὕμᾶς,
 ἀτιλῆς μὲν τὸ τέχνη, καὶ τὰ
 νεώτα. ἔξιτέλει δ' ἦ ἄν αὐτῶ
 τὰ, ἐπιθὶς πρὸς μόνος ἡμέ
 ρας Κλω. ἀμύλων, ἄν ὅ
 ταχῆ. Με. καὶ μὴ τὸτόγ
 πωλντας ἀγνομορ αὐτῶ. Κλω.
 τὸ ποῖον; Με. ἐς τοσοῦτον ἐ
 πιθῶναι, μίχης ἄν παγὰ
 γωμα Πισίδας, καὶ Λυδοῖς
 ἐπιθὸς τὸς φόρος, ἢ μὴ μῆα ἐ
 αὐτῶ παμμιγῶν ἀνασῆς,
 ἐπι.

CLOT. Quid hoc? **MEGAP.** Vt tantisper superesse li
 ceat, dū Pisides sub iugum imfero, & Lydis tributū imperā
 nero, dumq̄ mihi ipsi magnificentissimo monumento erecto,

eccc

in scri

MEG. Auscultā, ὁ Κλο
 tho, quæ tibi priuatim je
 moris arbitris dicere volo.
 vos hinc paulisper abscedi
 te. Si me effugere permise
 ris, auri puri mille talenta me
 tibi hodie daturum repro
 mitto. **CLOT.** Ridiculum
 caput, adhuc aurum & ta
 lenta habes in memoria?
MEGAP. Sedenim, quan
 do ita vis, duos crateras ada
 dam, quos d' occiso Cleoeri
 to mihi vendicavi. Eorum
 rterque auri puri defecatiq̄
 centum æquat talenta. **CL.**
 Corripite hominem: neque
 enim apparet eum sua sponte
 ingressurum. **MEGAP.**
 Testor vos, murus manet im
 perfectus, & nauium sta
 tio inchoata: quæ omnia, si
 quinque saltem dies ampliùs
 viuere liuisset, ad fastigium
 perduxissem. **CLOT.** Se
 curus es, alius extruet. **ME
 GAP.** Atqui hoc saltem
 æquum postulare vidor.

ἔπιγραφῆν ὁσὸν ἔπραξα μεγα-
 λυκα καὶ στρατηγικὰ, παρ-
 ρὰ τῶν βίον. Κλω. οὐτῶ,
 οὐκ ἔτι μίαν ἡμέραν δι-
 τῆς, ἀλλὰ σχεδὸν ἑκοσίω ἡ-
 τῶν ἡμερῶν. Μι. καὶ μὴ
 ἔχρησται ἡμῖν ἕξι μῶν πα-
 ρασχέου τοῦ τάχους, καὶ
 τῆς ἰσπανόλου. εἰ βουλήθε
 δὲ, καὶ ἀνταρθεὶν ἡμῖν
 ἀντ' ἑμαυτοῦ παρακλῶσω τὸν
 Ἀγαπήτορ. Κλω. ὦ μαριέ,
 ὄρ' ἦυχθ' ὡπακίς ἡμῖν γῆς
 καταλιπῶν; Μι. πόλλου
 ταῦτ' ἠυχόμεν. νῦν δ' ὄρω
 βίλιον. Κλω. ἦξα κἀκῦνός
 σοι μετ' ὄλιγον, ἵνα τὸ νεώσι
 βασιλεύοντ' ἀνρημῆσθ'.
 Μι. ἐνθῶν, ἀλλὰ τὸτό γι μὴ ἀν-
 τέπης, ὦ Μοῖρά μοι Κλω. τὸ
 πότον; Μι. εἰδέναι βέλομαι,
 τὰ μετ' ἑμὲ ὄν τινα ἕξαι πρό-
 πορ. Κλω. ἄνε, μάλλον γὰρ
 ἀνιάσθ' μαθῶν. πῶς γινώσκ-
 κά σοι Μιδας ὁ δὴν ἕξαι, ἢ
 πάκου ἂν πῶ μοιχοῦν. Μι.
 ὁ κα.

Ausculata, tamen si ubi audieris, sat scio, animo magis angēa-
 ris. Principiō uxore tua Midas feruus porietur, quam iam
 antē quoque non semel constupraverat. MEGAPEN.

Illene

inscripsero quaecunque in vi-
 ta gessi vel magna, velegre-
 gij Imperatoris virtute di-
 gna. CLOT. Quid? tu
 non vnam postulas diem, sed
 ferme viginti annorum mo-
 ram. MEGAP. At qui
 spōfotes vobis exhibere sum
 paratus, et iam brevis mo-
 ra, et mei reditus. Quines-
 tiam, si cordi fuerit, obsidem
 pro me relinquam Agape-
 tum. CLOT. O scelestum:
 eumne, quem relinquere in
 terris superstitem semper ti-
 bi in votis erat? MEGAP.
 Olim is erat animus: nunc
 autem, quod melius est, vi-
 deo. CLOT. Veniet et
 ille tibi haud ita multo post,
 ab eo qui nunc regem agit,
 e medio sublatus. MEGA-
 PEN. Ceterum illud sal-
 tem non negabis, o Clotho.
 CLOT. Quid hoc tandem
 est? MEGAP. Equidem
 scire gestio, ut sese res mea
 habitura sit post me. CLO.

ὁ καταράται, ὃν ἐγὼ παρ-
 ὀύμῳ αὐτῷ, ἀφῆκα ἐλο-
 θερον; Κλω. ἢ θυροθυρ ἄε-
 σο τῶς παλαιῶσι τῷ νωτῷ τυ-
 ραννῶνος ἐκαταπέχθησῃται.
 ἐχόντες δὲ καὶ ἀνδρείαντων, οὐς
 ἢ πόλις ἀνίσχοι σοι πόλαι,
 πάντες ἀναπετραμφοί, γέ-
 λωτα πρῆξι σοι θωμφοίς.
 Με. ἀπέ μοι, τῷ φίλων δὲ δόλῃς
 ἀγανακτῆ τοῖς θρωμφοίς;
 Κλω. τίς γὰρ λῶ σοι φίλῳ,
 ἢ ἵα τῷ αἰτίας δικαίως γὰρ
 ὀύμῳ; ἀγνοεῖς ὅτι ἢ ἀν-
 τῶν οἱ πεσικῶντων, καὶ τῶν
 διχομφοῶν καὶ προπομφοῶν
 ἕκαστε ἐπαύωντων, ἢ φόβῳ ἢ
 ἐλπίσι τῶν ἰθῶν, τῆς ἀρχῆς
 ὄντων φίλοι, καὶ πῶς τῷ λα-
 ρῶν ἀφδελπυτων; Με. ἢ μὲν
 σφῆδοντων ἐν τοῖς συμποσί-
 οῖς, μὲν ἀλλῆ τῆ φωνῆ ἐπύχον-
 τό μοι πομπὰ ἢ ἀγαθὰ, πῶς
 ποδανῆρ ἕκαστῷ αὐτῷ ἔτοι-
 μεῖ, ἢ οἶόν τε εἶνα, καὶ δῶς
 ὄρεσθ αὐτοῖς λῶ ἐγὼ. Κλω.
 ὅτι.

Illene scelerosus, quem equi-
 dem dum uxori gratificari
 studeo, manumisi? CLOT.
 At filia tua in pellicum gre-
 gem, eius qui iam tyrannia
 dem exerceat, adnumerabitur.
 Porro imagines et sta-
 tuae quas olim ciuitas tibi
 erexit, iam euerfa omnes,
 spectantibus risum mouent.
 MEGAP. Hoc mihi ex-
 pedias velim: nullus amico-
 rum meorum illis qui hoc
 faciunt obsistit? CLOT.
 At quisnam tibi amicus ex-
 rat? aut ex qua causa iusta
 quempiam tibi conciliaras?
 Nescio, quod qui vos velut
 deos adorant, et quaecunque
 vel feceritis, vel dixeritis,
 laudant: aut timore, aut cer-
 te sui compendij spe ea om-
 nia faciunt, nimirum imperij
 ipsius amici, ac interim tem-
 pori seruientes. MEGAP.
 Atqui si quando in conuiujs
 ex more vinum libarent,
 magna voce omnia mihi bo-
 na precabantur, adeo ut si fieri posset,
 vnusquisque eorum
 etiam pro me mortem subire paratus esset.
 In summa, peti
 nihil aliud quam nomen meum iurabant.
 CLOT.
 eeee 2 Propis-

τὸ γὰρ παρ' ἐνὶ πότῳ χθὺς
 ἀπύθῃς ἀπιδανόν. τὸ γὰρ
 τὸ κούριον τοῦ κούριον ἐν χθὺς,
 ἐκάνο δούρι κατέπεμψε σε.
 Μι. τὸ γὰρ ἄρα σικρὸν τὸ γὰρ
 πότῳ. τί βρολόμπος ἦ, ταῦτ'
 ἐπραξί; Κλω. ποτὸς μὲ ἀνας
 κείνας, ἐμβλῶα δούρι. Μι.
 ἐν μὲ πόνος μάστις, ὃ Κλω.
 τοῖ, δούρι ἐπότῳ καὶ πῶς
 ὀλίγοις τὸ πῶς ἀνακίψαι
 ποτῳ. Κλω. τί δὲ τοῦτό
 δούρι; εἰκοι γὰρ τι σαμίγῃ.
 θοῦ ἄνα. Μι. Καρίων δὲ ἐ-
 μὸς οἰκίτης, ἐπὶ τάχιστα μὲ
 ἀφθανόντα ἄδῃ, πρὶ δέλω
 ὀψίαρ ἀνιδανόν τὸ οἰκίμα,
 ἐνθα ἐκέλευ, σχολῆς ὄσος (ὃ-
 δὲ γὰρ ὃ δὲ ἐφθλαπὲ μὲ) Γλυ-
 κείων τῶ πατρίδα μὲ (ὃ
 πατρί δὲ οἰμα, λιποινάκη)
 ἐπισπασάμην τῶ θύρα,
 ἐπότῳ, καθάπερ οὐδὲν ἐν-
 δον παρόντος. ἄτα ἐπὶ δὲ ἀνίς
 εἶχε τῆς ἐπιθυμίας, ἀφθλῆ-
 ψας ἐς ἐμὲ, σὺ μὲν δὲ, φησὶν,
 ὃ

Propterea ex caena quam
 heri cum quodam eorum
 cepisti, statim mortem opa-
 peisti. Nam poculum tibi
 postremo temperatum, huc
 te demisit. MEGAP. Hoc
 illud est, quod amarum quid-
 dam gustaram. Sed quid ex
 eo scelere sibi voluit? CLO.
 Nimis multa percutiaris,
 quum iam dudum inscenden-
 di tempus fuisset. ME-
 GAP. Unus adhuc restat
 scrupulus, qui me omnium
 maximè sollicitat, cuiusque
 gratia in vitam vel tantil-
 lum respicere gestiebam.
 CLOT. Quid hoc tamen
 dem est? ingens enim ali-
 quod fore apparet. MEGA.
 Carion famulus meus sta-
 tim ut me mortuum aduertit,
 circa vesperam concla-
 ue in quo iacebam, ingres-
 sus, cum deserta omnia of-
 fendisset (neque enim quis-
 quam mei curam gerebat)
 attractis foribus, tanquam
 nemo adesset, pellicem meam
 Glycerium subegit, cum qua,
 opinor, iam multò ante rem habere
 consueverat. Postea ve-
 rò cum iam animum voluptate
 expleisset, oculis in me defixit:

Tu quia

Ἐμάρδον ἀνθρώπιον, πληγῆς
 μοι πολλῆς οὐδὲν ἀδικῶντι
 ἐέτανας· καὶ τῶδ' ἄμα λή-
 γων, παρὲτι γέμι, καὶ λατὰ
 λόγους ἔπει. τίλθ' ἵ, πλατὺ
 χεῖμα μὲν, καὶ καταπλῆξ
 μιν, καὶ ἐς τὸν τῶν ἀσθῶν χῶ-
 ρον ἀπὸ ἐπαπῶν, ὡς ἔδ. ἐγὼ
 δὲ ἐν πημυράμω μιν, οὐκ ἔ-
 χων δὲ ὄμωσ' ὅ, τι καὶ δράσομαι
 αὐτῶν. αὐτὸ ἦδη καὶ ψυχρὸς
 ὄμ, καὶ μίαν ἀπὸ παιδίσκη, ἐπὶ
 ψόφου, πρὸσιόντων τινῶν, ἔδει-
 ῶ, σίλω καὶ τὸς ὀφθαλ-
 μίς, ὡς διακρίσει ἐπ' ἰμοί,
 λαοκίβη, καὶ τὸνομα ἰσικα-
 λος μίν, ἀπὸ ἀπῶν. ἄν εἰ λα-
 βοίμω. Κλα. παῦσαι ἀπα-
 κῶν, ἀπ' ἐμυθί, λαορὸς ἦ-
 δυ σ' ἀπαντῶν ἐπὶ τὸ δικασ-
 σίαιον. Με. καὶ τίς ἀξίωση
 κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψῆφον
 λαβῆν; Κλω. κατὰ τυράννου
 μὲν ὄδ' εἰς, κατὰ νεκρῶ δὲ ὀ Ρα-
 δάμανθους, ὅν αὐτίκα μάλα
 ὄψα δίκαιον, καὶ κατ' ἀξίαν
 ἐπιτιθεῖται ἐκείνῳ τῶ δίκω.
 τὸ νῶ δὲ ἔχον, μὴ διατίθει.

Tu quidem, inquit, homuncio
 scelestus, scire mihi nihil con-
 merito verbera non pauca in-
 flexisti. Et cum dicto, comā
 mihi vellicabat, ac capui tu-
 beribus opplebatur. Tandem
 autem quum vultu ampliter
 diducto in me despuisset, ac
 ut in impiorum regionem fa-
 cess remississet, abiit. Ibi
 ego, quamquam ira succens
 debar, tamen quia iam fri-
 gidus exanguis eram, ho-
 minem vlesci non potui. Por-
 ro scelesti famula, cum ad-
 uenientium quorundam stre-
 pitum sensisset, scilicet ut me
 lugere videretur, oculis spu-
 ito munitis, eiulando, no-
 menque meum lugubri voce in-
 clamando, abscedebat: quos
 si prehendero. CLOT.
 Quin tu minis omisit celestis
 viter in senis? Iam dudum
 enim tempus, ut in iudicium
 cōcedas. MEGAP. At quis
 contra hominem regem pro-
 nunciare audebit? CL Con-
 tra regem quidem nemo: verum
 contra ombra Rhadamanti-
 hus, quem in sententijs pro cuiusque
 merito feredis mox æquis-
 sumum experieris. Quare in præsentia
 non amplius cunctare.

Με. ἡδὲ ἰδιόπτω με ποιῶσιν,
 ὃ Μῦρα, τῶν πνεύματων ἕνα,
 ἡδὲρ δόλον ἀντι τὴν πάλαι βα-
 σιλείως, ἀγαθὴν αὐτὴν με ἔαθον
 μόνον. Κλω. πῶ δὲ τὸ ξύλον;
 ἢ οὐδὲ, ὃ Βερμύ σύρατ' αὐτὴν ἔ-
 σω τὴν κοδοῦν ἢ γὰρ ἀρῆμδαίν ἐ-
 κῶν. Βερμύς νῦν δραπέτα. Με.
 ἤσ' ἔλεον οὐ πορθμῶν, ἢ τὴν δά-
 να, ἢ ὅπως ἀσφαλῶς, ἀμίλια
 πῶς τὴν δὲρ δειδύσαι. Με. καὶ
 μὴδ' ἐν τῇ περὶ δέξ. καθέξ-
 ῶσ' αὐτὴν δὲ Κλω. ὅτι τί; Με.
 ὅτι νῦν Δία τυραννῶ. Κλω. καὶ
 δουροφόρους ἔχον μύεις. Κλω.
 ἔτ' ἢ δικάως οὐ πῆρεται ὁ
 Καίωρ, οὐτὼσὶ σκαδὸν ὄντα;
 μικρὰν δ' οὐδὲν τῶν τυραννῶν
 δ' αὐτὴν ἔξιδε, γασάμω. τὴν ξύλον.
 Με. ὁλμῶσα γὰρ Κωνίον. Κλω.
 πανατένα δ' αὐτὴν μοι τὸ βάκε
 προμῆκ' ἐγὰρ σὶ πάλω, ὅτι ἐπὶ δὲ
 ὅρ. τὴν ἀγαρ, καὶ παχὺς ἡδ' αὐτὴν
 καὶ ἰπτιμυλίδος, μικρὸν δὲρ
 πῶσ' αὐτὴν ἰάσασα; Κλω.
 τοιγαρὶν μὴ αὐτὴν καὶ οὐδὲν τῶν ἰ-
 σῶν προσπαθῶν μου. Κλω.
 Μι. ἀπὲρ μοι, ὃ Κλωθοῖ, ἐμὸν δὲ
 Liberius ὡσπερὶ ἡμῶν, quàm pro maiestate,
 obiurgasses, tantum non cruci adfixi? CLOT. Propterea ὡς
 tu nunc hic
 igneabis malo adstrictus. MEG. Dic mihi, ὃ
 Clotho, quando
 vobis

MEG. Priuatum saltem, et
 unum ex pauperibus istis sa-
 cias licebit: inò pro rege
 seruum modò reuiscere si-
 nas. CLOT. Vbi is qui ba-
 culo armatus est? et tu Mer-
 curi? Quin hominem correa-
 pio pede intrò trahitis? Neq-
 enim voluntarius inscenderis
 unquam. MERC. Sequere
 nunc fugitiue, cape huc por-
 tior vnà cum illo altero, at-
 que vt malo fortiter adalli-
 getur cura. MEG. Atqui
 conuenit honestissimo me se-
 dere loco. CLO. Quid ita
 verò? MEGA. Quòd rex
 fuerim, per Iouem, et satel-
 lites habuerim complureis
 CLOT. Et iniuria te velli-
 cabat Carion, hominem se-
 uum adò, ac intractabilem.
 Iam certè tyrannidè admo-
 dum acerbam experieris, ni-
 mirum huius gustato bacu-
 lo. MEGAP. Et Cyniscus
 mihi baculum illidere aude-
 bit? Non ego te nuper, quòd
 Liberius ὡσπερὶ ἡμῶν, quàm pro maiestate,
 obiurgasses, tantum non cruci adfixi? CLOT. Propterea ὡς
 tu nunc hic
 igneabis malo adstrictus. MEG. Dic mihi, ὃ
 Clotho, quando
 vobis

ῥῆθῆς ὑμῶν λόγῳ; ἢ διότι
 πίνης ἐμὴ, ἢ τῷ καὶ τελευ-
 τῶον ἐμβλῶνί με λέει; Κλω.
 οὐδὲ τίς ἐστι; Μί. ὁ στυτο-
 τῶμῳ Μίκυλλῳ. Κλω. ἔ-
 τα ἄχθῃ βραδύωρος; ἢ ὄρα,
 ὁπότῃ ὁ τυραννῶν ἡσυχνῆσαι
 δόσαν, ἀφελθῆς πῶς ὀλίγοι;
 θαύμα γάρ ἐχαμε, ἐμὴ ἀγα-
 πῆν καὶ σοὶ ἢ ἡσυχνῆσαι. Μί.
 ἀκούω, ὡ βελτίστη Μοιρῶν. οὐ
 πάντων μὲν ἢ τῷ Κλωπῶν ἐκεί-
 νῃ ἀφραίνῃ δουρῶν, τὸ ἴπτι
 σὺν ἔδῃ, ὅτι πρῶτα ἔγῳ ἢ
 οὐτὶν λατῆρομα. ἄρ τε γάρ
 πρῶτον, ἄρ τε πρῶτον, οἱ αὐ-
 τοὶ ὁδόντων περιμένουσιν. ἀλ-
 λως τε, ἢ ὁμοῖα τὰ μὲν τοῖς ἴ-
 πλοσίων ἐν ἡσυχνῆσαι γὰρ ἢ
 μῶν οἱ βίοι, φασίν. ἢ ἢ τῷ
 τυραννῶν, ὡ δαίμων ἐναι δό-
 κῶν παρὰ τὸ βίον, φουβδὸς ἀπα-
 σι, καὶ πειθῆσαι, ἀφελ-
 τῶν χυρῶν τοσούτων, καὶ ἀρ-
 γυλοῖν καὶ ἰσθῆτα, καὶ ἴππους
 καὶ δῆπνα, καὶ πῶδας ἄρῶν,

καὶ

se distant: quandoquidem tyrannus, qui in vita horren-
 dus omnibus ὁ suspiciendus videbatur, nunc auro, argen-
 to, vestibus exutus, tum ὁ equis, cenis, pueris floridis,

vobis mei nulla est cura, an
 quia pauper sum, propterea
 me postremum inscendere op-
 portet? CLOT Tu ve-
 rō quis tandem es? M I C.
 Equidem sum Micylus su-
 tor. CLOT. Quid quōd
 eam grauter fers moram?
 Non vides quānt multa se-
 daturū polliceatur hic Ty-
 rannus, si vel paulū in vi-
 tam remittatur? Vnde miras
 vi succurrit, cur non ὁ tibi
 mora sit iucunda. M I C.
 Auscultarem paucis Parca-
 rum optima. Non admodum
 me delectat munus illud Cy-
 clopis, videlicet in hunc mo-
 dum polliceri:

Post omneis alias ran-
 dem ipse vorabitur Vitis.
 Siue enim primū deuoret, si-
 ue postremum, ἴδὲν me den-
 tes manent. Sedenim neque
 aliās meās res ut diuinitum se
 habent. Nostra enim ὁ il-
 lorum vita (quemadmodum
 aiunt) perpendicularo inter se-

καὶ γυναικας ἀμόρφους, ἀκό-
 τως λώτατο, καὶ ἀρσώμενος
 ἢ αὐτῶν ἢ γυναικῶν γὰρ οἶδ'
 ὄπως, καθάπερ ἰσθῆτιν, πρὸς ἑ-
 χεται τοῖς οὐδαῖς ἡ ψυχὴ, καὶ
 ἐκ ἰδέσθαι ἀπακάλειται ῥα-
 δίας, ἄτι αὐτῆς πάσαι πρὸς
 εἰρημῆς. μάμον δὲ ὕσπερ
 ἀρρηκτός τις οὐτ' ὁ δεισμός
 δεῖν, ὃ δειδέσθαι ξυμβέδην
 αὐτῆς, ἀμίλητα ἄσπαστοι
 αὐτῆς μὲν βίας, ἀνακάλουσι.
 καὶ τὰμα ὄντων θρασῆς, δε-
 νοὶ πρὸς ταῦτα ὑπεροκοντα
 τῶν ἐπὶ τὸν Ἀδῆν φέρουσαν ὁ-
 δόν, ἐπιπέφοντα γυναικῶν
 πῖσων, ὕσπερ οἱ δισέρωτον, καὶ
 πρὸ ῥαθῆν ἀρρήκτων τὰ ἔρ-
 ῶτα ἢ βίαν, οἷα οὐκ ἔστι
 ἐκείν' ἢ ἰσθῆτιν, καὶ παρὰ τῶν
 ὁδῶν ἀρρήκτων, καθάπερ
 θάσσε κατακαταρῶν ἰσθῆτιν,
 ἄτι μηδὲν ἔχων ἰσχυροῦ ἐν
 τῷ βίῳ, ἐκ ἄγρον, οὐ σωοικί-
 ας, οὐ χρυσόν, ἢ αὐτῶν ὁ δό-
 ξαν, ἐκ ἀκόνας. ἀκότως ὄψας
 ἢ ἢ, καθάπερ δὲ μόνον
 ἢ Ἄρο.

mulieribus formosis posse
 se relictis, eorum desiderio
 non iniuria cruciatur, ac ad
 tot commodis se abstrahi fere
 grauius: quibus, nescio quo-
 modo, anima ipsa velut glu-
 tino haeret affixa, neque se fa-
 cile sinit auelli, ut quae eis
 iamdiu inhaerit: quim magis
 tanquam vinculum aliquid
 est in fragile, cui ipsos illiga-
 ri irretiriq; cōiungit, adeo ut
 ubi quispiā eos abducere pa-
 raret, plorent. Ac cum in ca-
 teris sint feroces, in hac tam-
 en via quae ad inferos du-
 cit, meticulosi deprehendun-
 tur. Itaque subinde dant ter-
 ga, et ad ea quae procul in
 luce apud superiores geruntur,
 respicere gestiunt: sicut stul-
 tus hic faciebat, qui non so-
 lum in itinere aufugere cos
 nabatur, verum etiam hic
 mortem frustra deprecatur.
 At ego, ut qui in vita pignus
 haberem nullum, non agrum,
 non domum magnifice ex-
 tractam, non aurum, non su-
 pellectilem, non nominis gloriam, non imagines, ad mor-
 tem expeditus meritis eram. At statim ut mihi solum in-
 nuit

ἢ Ἀτροπῶν ἔνωσέ μοι, ὅσμι
 ὦν ἄπρῆψας τὴν σμικρὴν
 καὶ τὸ ἰατρίσμα, κρηπίδα τι-
 νὰ ἐν ταῖς χροῖς ἔχωρ, ἀνα-
 πηδῆσθαι ἀπὸς ἀνυπόδ' ἴσθαι,
 εἰδὲ τὴν μελανυγείαν ἀπυ-
 ψάων ἴσθαι, εἰπόμεν, μάλλον δ'
 ἔγχεμιν ἐς τὸ πρόσω ὄρων οὐ-
 δὲρ δὲ μετ' ἑκατόπιρ ἰπίστει-
 φει, καὶ μετ' ἑκατὰ. καὶ νῦν Δι
 ἠδὲ κατὰ τὰ παρ' ὑμῶν πάν-
 τα ὄρω. τὸ, τι ἔστι ἰσχυρίαν ἄ-
 πασιρ ἄνοα, καὶ μηδ' ἄνα ἑνὶ
 πλεονεξίᾳ ἀφ' ἑρην, ἡπὶ ἡ-
 δ' ἑνὶ μοι γ' ἔρ' ἰσχυρίαν ἰσχυ-
 ρομα δ', μηδ' ἀπαιτῆσαι
 χεῖρα τὸς ὀφείλους ἐνταῦ-
 θα, μηδ' ὄρους ἰσχυρίαν, τὸ
 ἔμμεν, μηδ' ἔμμεν τὸ χεῖρα
 μῶν ἴσθαι, μηδ' νοσῆν, μηδ' ἰσχυ-
 τῶν ἰσχυρίαν ἰσχυρίαν ἰσχυ-
 ἄρῶν δ' ἰσχυρίαν, καὶ τὰ πράγ-
 ματα ἐς τὸ μάλιστ' ἀνισχυρίαν.
 μετὰ ἑνὶ ἰσχυρίαν γὰρ οἱ ἰσχυρίαν.
 τῶν ἰσχυρίαν, ἀνιῶνται δὲ

καὶ

nuit Atropos, abiectis &
 subula, & loro geniculari,
 tantum crepidam quandam
 manu portans volutarius sen-
 quebar, usq; adeo haud gra-
 uatim, ut dum praestinan-
 di studio subsulto, neque cal-
 ceos subligarem, neque atra-
 mentum absterferim: imò
 verò praecurrebam, quae an-
 te me essent spectare gesti-
 ens. Neque enim à tergo mi-
 hi erat relictum quicquam,
 quod me vel conuertere, vel
 reuocare potuisset. Et per
 Iouem, quaecunque hic apud
 vos video, mirum quam mi-
 hi placeant: nam pares ho-
 norum gradus hic dari, nec
 quenquam vicino prestare,
 res mihi omnium longè sua-
 uissima videtur. Deinde con-
 iecturam facio, ne aequidem
 alienum hic à creditoribus
 repositi, neque tributum cui-
 quam pendit, neque, quod om-
 nium maximum est, hyber-
 no tempore quenquam rigere, neque po-
 tentiores in humiliores pugnos ingerere. Postremò pa-
 ce consistunt omnia, & in contrarium tota vitae ratio
 versa. Siquidem nos pauperculi videmus, discrediantur

καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οἱ πλείοσι, Κλ.
 πάλαι οὐκ ἔσσι, ὦ Μινυάε, γε-
 γῶντα ἰάσων. τίδ' ἔσσι μὲν
 αἰσά κίνα γλῆρ; Μί. ἀκ-
 ῶρ, ὦ τιμωτάτη μοι θείη,
 παροικῶν ἄνω τυράννο, πάν-
 ἀκευδῶς ἰάσων τὰ γινόμενα
 ἐπ' αὐτῷ, καὶ μοι ἰδοῦναι τότε
 ἰσόθιος τις εἴη. ἢ τί γὰρ πορφε-
 ρας τὸ ἄνθος ὄρωρ, ἱμακίαις
 ζορ καὶ τῶν ἀπολαύων τὸ
 πηδῶθ', καὶ ἔχρυσον, καὶ τὰ
 χρυσοκόμμητα ἐπιβάματα, καὶ
 τὰς λινας τὰς ἀργυροπο-
 δας. ἢ τί δὲ καὶ ἡ κίνα ἢ τῶν
 σκωαζομένων ἰς τὸ δειπνορ,
 ἀπικνωί με, ὡς τὴν πειράνε-
 θρωπὸς τις ἀνὴρ, καὶ πρὶ σόλη-
 θι κατεφάνθη, καὶ μονο-
 ρυχὶ καπίωρ, καὶ ὑψηλότε.
 ρθ' ὅλα πᾶσα βασιλικῶ, ἱ-
 παρόμωρ τῆ τύχη, καὶ σε με-
 πῶς πεδαιώνωρ, καὶ ἰαυτὸρ
 ἐξυπνιάζωρ, καὶ τὰς ἰντυ-
 χάουτας ἐκωνήσωρ. ἐπὶ δὲ
 ἀπίθανον, αὐτὸς τὴ παγγέλοιος
 ὄφθη

erigens velut resupinaret, obuiusque stuporem iniiceret, cae-
 teris mortalibus pulchrior, & fortunæ beneficio toto pe-
 nē regio cubito sublimior videbatur. Sed ubi iam vita
 functus esset, ipse quidem istis delicijs exutus, ridiculo fuit
 omni-

autem & plorant diuites.
 CLOT. Ergo quum iam
 dudum ridentem te conspe-
 xerim, quid tandem sit quod
 potissimum tibi visum mo-
 uerit, audire percipio. Mi.
 Ausculta, dearum mihi ma-
 ximè verenda. Cum apud
 superos propter tyrannum
 habitarem, quæ apud eum
 fierent, nimis quam accuratè
 inspectabam. Actum qui-
 dem feliciter ex æquo cum
 dijs viuere mihi videbatur.
 Nam cum purpura florem
 spectarem, & comitantium
 turbam numerarem, aurum
 ac pocula gemmis distincta
 mirarer, lectos agentis pe-
 dibus suffultos stuperem :
 beatum plane hominem præ-
 dicabam. Ad hæc, eorum
 quæ in cœnam apparaban-
 tur, nidor sæpe me prurire
 faciebat. Iam verò quum
 pro maiestate in publicum
 prodiret, & se ipse subinde

ἤρθη μοι, ἀρδυσάμην ὅτι πλὴν
 πρυφύω καὶ μὴ ἔτι μάλλον
 κατὰ γέλωρ, οἷον καὶ θύμα ἰτε
 θήκηρ, ὅτι τ' ἰνίσσας τηρομα
 ρόφην ὅτι πλὴν ἀνδραμο
 ρίαν, καὶ μαλακίαν ἐπὶ τῷ
 αἵματι τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ
 θαλάττῃ κοχλίδων, ἢ μόνον ὃ
 τῶν, ἀπὸ καὶ τὸν δανα
 σὺν Γυφωναίδων, εἰνόντα
 καὶ μεταγινώσκοντα, ὅτι μὴ
 ἀπέλασε τῶν χυμάτων,
 ἀλλ' ἄγους ὅτι αὐτῶν ἀπέλασε
 ἐκ, ὅτι ἀσάτω Ροδοχάρι πλὴν
 αὐσίαν ἀρλιπῶρ (οὐτ' ὅτι ἤ
 ἀρλιπὶ πλὴν αὐτῷ γένους, καὶ
 πρῶτ' ἐπὶ τὸν ἐλθρον ἐ
 καλῶ, κατὰ τὸν νόμον)
 οὐκ ἔχον ὅπως καταπαύ
 σω τὸν γέλωτα καὶ μελιζ
 σα μινυμένῳ, ὡς ὠχὸς
 ἀπὸ καὶ ἀρχυρὸς πλὴν φροντι
 σος, τὸ μέγιστον ἀνάγκης, ἢ
 μόνον τοῖς δαυτῶν πλον,
 τῶν, οἷς τάλαντα καὶ μενεί
 σος ἰλογίστε, κατὰ μινυρὸν
 αὐτῶν

omnibus : ego verò meam
 stultitiam multò magis ris
 debam, qui eiusmodi non
 hominem, sed hominis pro
 brum, ad stuporem usq̄ mi
 ratus fuisset, cuius felicitas
 tem ex epularum tantum ni
 dore aestimasset, quemque
 ob sanguinem qui Laconici
 maris iestudinibus innasci
 tur, beatum prædicasset.
 Neque verò hic solùm mihi
 ludo fuit, verùm etiam cum
 Gniphonem illum fenera
 torem gementem viderem,
 & quòd pecunijs, dum licu
 isset, usus non fuisset, pro
 priam sortem deplorantem :
 imò quòd ne semel quidem
 illis à se gustatis, verùm luxu
 perditò Rhodochari relia
 ctis, è viui excessisset (hic
 enim quia genere proximus
 erat, in hereditatem lege vo
 cabatur) hæc inquam cum
 cernerem, visum sistere nul
 lo modo potui, præsertim
 recordatus quàm in vita pallidus semper & squalidus ob
 ambulasset, & vultu præ curarum magnitudine tristi. De
 inde quòd solis digitis opulentus fuisset, quibus talenta
 & milliones suppuitare consueuisset, ea paulatim & minu
 tatim

σπλῆζον τὰ μὲν ὀλίγον ἰα-
 λυθιστόμῳα πῶς τοῦ μακα-
 εῖο Ροδοχάρου, ἀπὸ τῆς ἄ-
 πρὸς ὄμῳα ἡδῆ; καὶ μεταξὺ
 γὰρ πλείουτον, τὰ λοιπὰ γὰρ
 σὸμῳα, οἱ μάλιστα αὐτὸς ὁ-
 ρῳντῶν. Κλω. ἔμβρανε, ἵνα
 πρὸς ἀνιμῳσηται ὁ πορθμῳς τὸ
 ἔγχευον. Κα. οὐτῶ ποῖ φέ-
 ρη; πῳρὸν ἡδῆ τὸ σάφῳ.
 αὐτῶ πειρίμῳ, ἵς αὐεῖον ἔω-
 θεῖ σε ἄπορθεμῳβῳν. Μι.
 ἀδικῳς, ὦ Καλορῳ, ἔωλορ ἡ-
 δη νεκρῳ ἀρημῳτῳν. ἀς
 μεῳα γράψομαῖ σε παρὰ
 μῳρῳ ἐπὶ τῶ Ραδαμῳνθῳ. οἱ
 μοι τῳρ ἱακῳρ, ἡδῆ πῳρῳρ,
 ἔγῳ ἡ μόνῳ ἵνταῳθα πειρεῖ
 ἀεψομαῖ ἱαῖσοι τί ὁ θῳνῳχο-
 μαῖ ἱατῳ αὐτῳς; οὐ γὰρ δῆ ἄφα.
 μῳ ἀπαγορῳ ὄφῳ ἀρηνηγῳ,
 ἡδῆ τεθνηῳς, ἀπῳς τε ὄθῳ τῳρ
 ἑθῳλορ ἔχωρ τὰ πορθεῳα ἱα.
 ταθαῖρ. Κλω. τί ἔθῳ; πει-
 μῳορ, ὦ Μικυλλῳ, ὁ θῳμῳς ὁ-
 τῳ σε Μικυλλῳ. Μι. καὶ μὲν
 ἴσορ

ceat, ne obolus quidem est quo naulum reddam. CLOT.
 Quid hoc rei, ὦ Micylle? quin isthic manes? haud fat
 est Micylum ista ratione transfretare. MIC. Et quid si
 citius

tatim corradendo, que for-
 tunatissimus Rhodochares
 haud ita multo post fuerat
 egregie distracturus. Sed
 quid iam, non hinc soluis
 mus? Etenim siquid reli-
 quum est, hoc inter navis
 gandum videbimus, quan-
 do hos plorantes videre
 licebit. CLOT. Inscende
 tandem, ut anchoram portis
 tor subtrahat. CH. Quid
 hic? quod fertur? Inibi oppo-
 rive. Cras te prima luce tra-
 jiciemus. MIC. Iniquus
 es, ὦ Charon, qui me em-
 bram iam penē exoletam res-
 linquis. Age age, ut lubet: es-
 quidem tibi diem dicā apud
 Rhodamantum. Hei mihi
 ro mihi, iam nauigant, at e-
 go hic solus relinquo. At-
 qui cur non ad eos natando
 contendo? Neque enim cum
 iam ante sim mortuus, peri-
 culum est ne denuō submer-
 sus praefocari queam. Dein-
 de, ut maximē nauigare lis

ἴσως ὑμῶν καὶ πεκαταχθίβω
 μα. Κλω. μηδαμῶς, ἀλλὰ
 πεσινάβουτον ἀναποδωρῶ
 αὐτόν, καὶ σὺ, ὦ Ερμῦ, σωάρα
 πάσορ. Χα. πού ναυ λαθι-
 δῆται, μισὰ γὰρ ποντᾶ, ὡς
 ὄρῳ. Ερ. ἐπὶ τὸς ὄμους, ἂ
 δοκά, τῷ τυροδενον. Κλω. λα-
 πῶς ὁ Ερμῦς ἰνυρόσορ. ἀνάε
 φαυνοῦ, καὶ τὸν τένοντα τῷ
 ἀλιτικίῳ λαταπάτα. ἡμῶς δ'
 ἀπλοῶμῶρ. Κυ. ὦ Χάρωρ
 λαπῶς ἔχε σοι τὰς ἀλιτικίας
 ἰνυθῶρ ἀπᾶρ. ἐγὼ τὸν ὄβου
 λόρ μὲν οὐκ ἄρ' ἔχοιμι δῶνά
 σοικαταπλόω. πλῆρορ γὰρ εἰ-
 σὲν εἶα τῆς πέρας, λῦ ὄρῳ, καὶ
 τέτο ὧ ξύλου. τᾶμα δ', λῦ
 ἀντὶ ἄρ' ἰδίλῳ, ἔδοιμ' ὃ καὶ
 π' ὄσκαπ' ἔνα. μίμψῃ δὲ
 οὐδὲν, ἢρ ἄρ' οὐ καὶ λαρε-
 ρόν μοι ἰριτμὸρ δῶρ μόνουρ.
 Χα. ἔρεθε, καὶ τὸτι γὰρ ἰναε
 νόρ παρὰ σοῦ λαθεῖμ. Κυ. ἦ
 καὶ ἰσκιλῦσαι δίκησιν ;
 Χα.

adsum paratus. Porro Charontem Cynisci non parniebit,
 dummodo agilem & firmum dederis remum. CHARON.
 Remiga. Nam à te vel hoc lucrifacere, fuerit satis. CY-
 NISCVS. Non & cantu remiges accendere profuerit ?
 CHA.

citius quam vos, ripam at-
 tigeo? CLOTHO. Nequaquam : potius nave ad-
 astra eum recipiamus. TU
 Mercuri, corripe hominem.
 CHARON. At ubi nunc
 sedebit, cum, ut cernis, ple-
 na sint omnia? MERCV.
 Si videbitur, Tyranni hu-
 meris insidat. CLOT.
 Quam hoc apposito Mer-
 curio venit in mentem. As-
 scende ergo, atque scelem
 si huius dorsum fortiter
 proculca. Nos autem pro-
 speriter nauigemus. CY-
 NISCVS. Aequum fue-
 rit, ô Charon, ut iam his
 tibi, quod verum est, dete-
 gam. Equidem obolum
 quem pro traiectu debebo,
 soluere non potero, quan-
 do præter peram quam vis-
 des, & baculum, habeo
 planè nihil. Caterùm si vel
 sentina sit exhaurienda,
 vel agendus remus, en tibi

Χά. νῦ Δί', *λύπερ ἄδης κί-*
λασμά τι τῶν νωτικῶν. Κυ.
οἶδα καὶ ποτὰ, ὃ Χάρων,
τῶν νωτικῶν, ἀπ' ὄρας ἀν-
τηπῆσαι οὐδὲ διακρούου,
ὡς κμῖν ἴδ' ἔσμαι ἐπὶ στραχ-
θίσται. Πλὴ. οἶμοι τῶν λιτη-
μάταρ οἶμοι τ' ἀγρῶν. ὁπλοῖ
πῶ οἰκίαν οἶαν ἀπὸ λιπορ, ὃ
τάλοντα ὃ λληρονόμ' ὄπα-
θασὸν λαβῶν, αἰ, αἰ, τ' υνορ νῶν
μὲσ παδίσω. τίς ἄρα τὰς ἀμ-
πίλους πρυγύσει, ἀς πῖρυσιν
ἐφύτῶσάμην; Ερ. Μικυλλε,
σὺ δ' ἔδην οἰμάσας; καὶ μὲν
ἔθιμῖς ἀδ' ἀκρυτὶ σπῆλαι ὑσά-
τινᾶ. Μί. ἄπαγε, οὐδ' ἐγὼ δεῖν
ἐφ' ὅτ' ἄρ' οἰμάξωμαι ὑπλο-
ῶν. Ερ. ὅμως ἄρ' μικρόν
τι πῆς τὸ ἐδ' ὄπις γάφορ.
Μί. οἰμάξωμαι βίῳ, ἐπεδύ-
βει, ὃ Ερμῆ; Δοκῆ' οἶμοι τῶν
καπλυμάτων, οἶμοι τῶν ἡρι-
πίλων τῶν παλαιῶν, ὁπλοῖ
τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων. ἐν
*ἴτι ὃ *καποδάμων* ἐσθρῶν ἐς*
ἰσπίραν ἄσιτ' ὄσθρῶν, ἔδῃ
τῷ

tiquatas. Eheu marcidos calceos. Non ego infelix post-
 hac à mane ad vesperam vsq; sine cibo peragam; nec hycnis
 tempus

CHARON. Per Iouem
 si quidem nauticam; ali-
 quam cantilenam tenet.
 CYNIS. Teneo, & quid-
 dem multas. Verum, sicuti
 tute vides, obstrepunt hi
 plorando, sic ut canis ipse
 inturbetur. DIVES.
 Hei mihi, quæ reliqui præ-
 dia. ALIUS. Heu quam
 fertiles agros. Me misere-
 rum, qualem reliqui do-
 mum. ALI. Ve, ve in-
 fantulis meis. AGRICO.
 Quis nunc tuas decerpit è
 vitibus, quas hoc anno plan-
 tauit? MERCVR. Tu
 verò; Micylle, nihil plo-
 ras? Atqui fas non est quæ-
 quam citra lachrymas per-
 nauigare. MICYL. Bona
 verba. Nam cum secundo
 flatu nauigem, quid plorem
 non video. MERCVR.
 Attamen pro more paulis-
 sper ingemito. MIC. Quin
 hac gratia, quando ita vis,
 plorabo: Hei mihi, quoi lo-
 ra reliqui; hei crepidas an-
 tiquatas.

τῆ χαμῶν ὁ ἀνυπόδριτός τε
 καὶ κίτρινον ὁ πρινοκέσω, τὸς
 ὀδόντας ἅπὸ τῶ κρύβς συζ=
 προτῶν. τίς ἄρα μου τῶ
 σμήλῳ ἕξά, καὶ τὸ λευκότη-
 ειορτικῶς τεβρωήτου, σχι=
 δῶν δὲ ἡδὴ καὶ λαταπλοῖ=
 καμῶ. Κά. ἀγὲ δὴ τὰ πορθ-
 μία πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε,
 καὶ σὺ δὲ δός. παρὰ πάντων
 ἔδν ἕξω, δὸς καὶ σὺ τὸν ὀ-
 βοδόν, ὁ Μινυκῆ Μί. πάλ-
 ζας, ὁ Χάρων, ἡ καθ' ὕδα-
 τὸς φασί, ἡ δὴ γράφας, παρ-
 ρὰ Μικυλλῶ ἡ δὴ τινὰ ὀβοδόν
 πεσσοκῶν. ἀρχλῶ δὲ οὔτε
 οἶδα, εἰ τινὰ γωνόν δειν ὄβον
 λὸς, ἡ σρογυλον. Κά. ὁ κα-
 δὸς ναυτιλίας, καὶ ἱπικρδὸς
 τέμερον. ἀπθάνει δὲ ὄμως.
 ἐγὼ δὲ ἵππος καὶ βῆς καὶ λῦ-
 νας, καὶ τὰ λοιπὰ βῶα μέτρηαι.
 εἰς γὰρ ἕξω καὶ δῶ.
 Κλ. ἀπαρὶ αὐτὸς, ὁ Βρυμῆ, πά-
 ρα λαβῶν. ἐγὼ δὲ αὐτὴ ἐς
 τὸ ἀντιπέραις ἀππλοσῶμαι,
 ἡ δὲ οὐάτων ἡ Ηραμιθρῶ τὸς
 Σῦρας διάξωσα. τινάσι δὲ

εἰτο. Equidem in adversam ripam renavigabo; Indo-
 paten & Heramihren aduectura; quandoquidem hi de
 agro

tempore sine calceis & se-
 minudus oberrabo; dentes
 præ frigoris acerbitate com-
 plodendo. Quis tandem
 meam habebit subulam? quis
 aciculam? Sain' lamenta-
 tum, ὁ Mercuri? Iam enim
 iam ripam fermè attingimus.
 CHARON. Age verò
 prius nautium redde. Tu
 redde. ab alijs omnibus has
 beo. Obolum redde, Micyl-
 le. MIC. Iocaris, ὁ Cha-
 ron, aut, quemadmodum as-
 iunt, in aqua feribis, qui à
 Micyllo obolum expectet.

Ipse ceritè antequam huc ve-
 nisssem, quadrangulūne ef-
 fet obolus, an rotundus, nò
 noueram quidem. CHA-
 RON. Egregiam verò &
 qua stuosam navigationem
 hodiernam. Abscedite ta-
 men. Ego verò ad equos,
 boues & canes, reliquaque
 id generis animalia mē reci-
 piam: nam & ea traicēa
 re oportet. CLOT. Mer-
 curi, in hos exceptos abdu-

δὴ πῆς ἀκκλῶν, ἀπὸ γῆς
 ὄρων μαχόμενοι. Ερ. πῆς
 μὲν, ὃ οὐδὲ, μάταιον δὲ πῶν.
 τῶν ἐξῆς ἐπιθεῖ μοι. Μί. Ηρά.
 κλας τὸ φόβον, πῶν νῦν ὁ λαὸς
 Μίχην; ἢ τὸν ὄργον τίς
 ἐνταῦθα, ἢ λατρίων Φρυγίας
 Συμμίχης; πάντα γὰρ ἴσα, καὶ
 ὁμόροια, καὶ ἴσην ἔτι λατρίαν,
 ἔτι λατρίαν. ἀλλ' ἢ δὴ καὶ τὸ
 πρῶτον, πρότερον τίως ἄ-
 μορφον εἶναι δοκῶν, ἰσοτιμῶν
 γίνεταί τῃ πορφύρεϊ τῷ βα-
 σιλείῳ. ἀφανῆ γὰρ ἄμφω, καὶ
 ἴσῳ τῷ αὐτῷ σκότῳ καταδρα-
 σνύονται. Κωϊσικῆ, σὺ δὲ πῶ πο-
 τὶ ἄρα ἄν τυγχάνῃς; Κυ. ἐν-
 ταῦθα λέγῃσι Μίχην, ἀλλ'
 ἄμα ἢ δοκῆ βασιλείῳ. Μί.
 εὐλέγῃς, ἢ μὲν μοι τῶν δι-
 ξιάν. ἀπὸ μοι, ἐτελέθης γὰρ, ἢ
 Κωϊσικῆ, τὰ Βλασίνια ἔχῃς
 μοι ἄδεις ἰκῆ τὰ ἐνθαυθῆ σοι
 δοκῆ; Κυ. εὐλέγῃς; ἰδὲ ἔρ-
 πῶσιν ἔχῃσι λατρίαν ἴσα τίς, πο-
 ρφύρεϊ καὶ ἀπὸ τῆς ἴσης
 ἐλέγῃς.

agrorum finibus rixando,
 mutuo se confecerunt. ME.
 Hæus vos, progrediamur. i-
 mō verò omnes vno agmine
 me sequimini. MIC. O
 Hercules, quæ est hæc cal-
 ligo? Vbi nunc formosus
 ille Megillus? Aut quonam
 indicio quis Phryne formo-
 siorem Symmachem hic di-
 gnosceret? Hic enim parid
 & eiusdem coloris omnia,
 adeò ut nihil sit neque for-
 mosum, neque formosius.
 Quin palliastrum meum,
 quod antehac sædum vides
 batur, æquè nunc est in pre-
 cio, quàm ipsa regis purpu-
 ra: nempe quòd ambo sint
 obscura, ac eisdem tenebris
 obducta. Tu autem Cyni-
 sce, ubi tandem es? CYN.
 En tibi Micylle hic adsum:
 sed si commodum videtur,
 pariter eamus. MICYL.
 Probè dicis: dextram mihi
 iniçe. Dic mihi, quando B-
 leusinis sacris initiatus es, nõ

tibi hæc similia videntur illis quæ istic sunt? CYNIS.
 Rectè confers. En adeò, quædam facem gestans accedit,
 obiuens terrificum quiddam & minabundum. An non
 est Erin.

βήπτοϑ. ἢ ἀρά πο βειννός ἱ.
 σπ; Mi. ἰοικυ ἀπό γε ἑὸ
 σχήματϑ. Ἐρ. παρακαλε
 θαν τέρως, ὦ Τισιφόνη, τίτε
 ταρας ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Τι καὶ
 πλὴν πάσαι γε ὁ Ραδωμανθ
 εὖς οὐτϑ ἡμᾶς κωέμεψα.
 Ρα. πρόϑη αὐτόν, Ἐριν
 νῦ. οὐδὲ, ὦ Ἐρμῆ, κέρουθε,
 καὶ προσκαλεθαι. Κν. ὦ Ρα
 δωμανθ, πρὸς τοῦ πάτρως,
 ἡμὶ πρότον ἰπιοκίψαι πα
 ραζαζῶρ. Ρα. τίς ϑ ἔντε
 κα; Κν. πάτρως βούλομα
 κατηγόρῶσα τίς ϑ ἄ σωρι
 ψισμα πονηρὰ θῆσῶντι
 αὐτῶ πρὶ ἡ βίον. ἐκ ἄρ ἀξιο
 αἰς ϑ ἄλω λίζωρ, μὴ ἐχὶ πρό
 τρον αὐτὸς φανέις οἶός ἄμι,
 καὶ οἶόν τινα ἐθίωσα πρόπον.
 Ρα. τίς δὲ σδ; Κν. Κωίς
 σκϑ, ὦ ἄειρε, πλὴν γι ἄμω
 φιλόσοφϑ. Ρα. ἀνὲρ ἐνδὲ,
 καὶ πρῶτϑ ἰς πλὴν ἀκίλω
 κατὰσθι. οὐδὲ πῶσκαλα τὸς
 κατηγόρου. Ἐρ. ἢ τίς Κωί
 σκου τῶτε κατηγόρᾷ, ἀνὲρ ο
 πῶ.

primum ad iudicium assiste.

se. MERCVR.

est Erinny? MICYLL.

Appret certe ex habitu.

MERCVRIVS. Ex

cipe hos, ὁ Tisiphone, su

pra mille quatuor. TISIP.

Atqui iamducum Rhada

manthus hic vos expectat.

RHADAMAN. Ad

duc ipsos, ὁ Erinny. Tu

verò Mercuri, ut est præ

conis munus, editis nomi

bus singulos accerfe.

CY

N. S. O Rhadamanthe,

per patrem te obsecro, meam

causam primum omnium

cognoscas. RHAD. Qua

gratia? CYNIS. Omnia

no gestit animus accusare

quendam de malis que in

vita me conscio comisit.

Alioqui ni prius qui sim,

ϑ qua ratione vitæ cursum

transegerim, fiat manife

stum, non dignus ero cui fi

des adhibeatur. RHAD.

Quis ergo es? CYNIS.

Cymiscus sum, ὁ præcla

re professione Phil'sophus.

RHADA. Huc ades, ϑ

Tu verò accusatores accer

fe. Cynisei huius est accusator,

ffff

huc

πρῶτα. οὐδὲς πρὸς ἔρχεται.
 Ρα. ἀπ' ἐχ' ἱκανὸν τῶς, ὃ
 Κωισικὴ ἀπόδουθι δὲ, ὅπως ἐς
 πικροπόσωσι ἀπ' τῶν σιγμά-
 των. Κυ. πῶς ἴδ' ἰγὼ σιγμα-
 τίας ἰγνόμελω; Ρα. ὑπόθε-
 ἄν τις ὑμῶν πονηρὰ ἰργάση-
 ται πρὸ τὸν βίον, καὶ ἴκα-
 σομ αὐτῶν ἀφανῆ σιγματα
 ἐπι τῆς ψυχῆς περιερίθη. Κυ.
 ἰδέ μοι γυμνὸς πρὸς ἴκα, ὡ-
 σε ἀναλίθη ταῦτα, ἄνερ σὺ
 φης, τὰ σιγματα. Ρα. καθαρ-
 ρὸς ὡς ἐπίπαρ' ὄσοι, πλεὺ τὸ-
 ρων πρῶν ἢ τῶν ἄλλων ἀμω-
 τῶν σολυν, καὶ ἀφῶν σι-
 γμάτων. καὶ μοι τι τῶς; ἰγνη-
 ῖψ καὶ σημῶν τῶν ἰγκομω-
 των, ἄν οἶδα δ' ὅπως ἰξάνη-
 ναπλω, μᾶλλον δὲ ἰκκικονλω.
 πῶς ταῦτα, ὃ Κωισικὴ ἢ πῶς
 καθαρὸς ἐξ ἴπαρῆς ἀνατί-
 φηνας; Κυ. ἰγὼ μοι φροσω-
 πάσω πονηρὸς δὲ ἀπαλω-
 σίαν ἰγνόμεψ, καὶ πομὰ
 δὲ τοῦτο ἰμπονίθεσ σιγμα-
 τα. ἰπδ' ἄν τὰ ἴκασι φροσωπῶν
 ἡρέξ-

huc prodeat. RHADAM
 Nullus accedit : quanquam
 hoc satis non est, ὃ Cynisce,
 sed vestimenta detrahe, ve
 de te, notis tuis inspectis,
 pronunciem CYNIS.
 At ubi Cyniscus notis esse
 iniustus? RHADAM.
 Quot scelera quisque ve-
 strum in vita patravit, tot
 notas sed quæ non facile ap-
 pareant, in anima circum-
 fert. CYNIS. Et tibi
 nudus assisto : quare notas
 quas dieis inuestiges lice-
 bit. RHADAM. Hic
 per omnia est furus, præ-
 ter treis quatuorve cicatris-
 ces admodum obliteratas,
 ac vixdum conspicuas. At
 ad quid hoc? vestigia cer-
 te, ὃ iniustionum signa. Ve-
 rum haud scio quomodo
 sunt deleta, imò verò in to-
 tum excisa. Quid hæc, ὃ
 Cynisce? aut qui denuo pu-
 rus es factus? CYNIS.
 Equidem rem tibi indica-
 bo. Olim cum per imperi-

tiam vitiosus essem, atque hoc nomine complureis com-
 ruissem notas, sapientiæ studio me ipse dedere cœpi: cui

ἔρξομαι, κατ' ὄλιγον ἄσσοι.
 Ἐς τὰς ἡγῆστας ἐν τῆς ψυχῆς
 ἀπλοσάμω. Πα. ἀγαθὸν γέ
 οὐί. ὦ καὶ ἀννοσιμώτατον γῆ-
 ἄμω. ὦ τῷ φάρμακω. ἀπ'
 ἀπιθί ἐς τὰς Μαιουρων νῆ.
 ἔως, ὧς ἀείσοις σωροόμε-
 νῶ, κατηγορήσας γέ πρότε-
 ρον, οὐ φῆς τυράννο, ἄλλους
 πλοσάλα. Μί. καὶ τὸ μόν, ὦ
 Ραδάμανθ, μικρὸν δεῖ, καὶ
 βραχίαις τινὸς ἐξέτασας
 ἀκρόφρον. πάλαι γῆρ ὧι κῆ γυ-
 μνός ἄμι, ὡς ἐπισκόπα. Ρα.
 τίς ἄ ἐν τυγχάνας; Μί. ὁ
 σκωτόμῳ. Μικυλλῶ. Ρα.
 ἔγχε, ὦ Μικυλλε, καθάρως ἀ-
 κριδῶς καὶ ἀντιγράφῳ, ἄ-
 πιθί καὶ σὺ παρὰ Κωϊσικον
 τυρόνι, τυράννον ἡδὲ πλο-
 σάλα. Ερ. Μισαπρόθως
 Λαυδλον ἡκίτω, ποῖ σφίφθ;
 πρόσθι, σὶ τ' τυράννον πλοσ
 καλῶ, πρόσθι ἀντόν, ὦ Τι-
 σιφόνη, ἐς τὸ μέθρ, ἐπὶ τρε-
 χηλον ὠδῶ. σὺ δ', ὦ Κωϊσικε,
 κατηγορε, καὶ δίκην γέ ἡδὲ,
 πλῆ.

ius beneficio haud ita mul-
 tō post uniuersas maculas
 ex animo abstersi. RHA-
 DAM. Bono profectō &
 presentissimo es usus reme-
 dio. Sed iam hinc in Beas-
 torum insulas abito (illic ce-
 nim inter optimos locum ha-
 bebis) si prius, Tyrannum
 de quo dicis, accusaris. A-
 lios aduoca, Mercuri. MIC.
 Quod ad meam causam at-
 tinet, parū sanē est, & bre-
 uī cognitione indiget. Iam
 dudum enim hic tibi nudus
 adsum; quare me introspi-
 cias licebit. RHADAM.
 At quis tandem es? MIC.
 Sum Micyllus sutor. RHA-
 DAM. Euge, ὦ Micylle,
 purus es omnino, & ne pun-
 ctulo quidem notatus. Con-
 cede & tu ad hunc Cynisā
 eum Accerse nunc tyran-
 num. MERCVR. Μεσ-
 γαπέης Λαυδάς υἱὸς προ-
 δεα. Quorsum te agis?
 Accede: te uoco, tyranne.

Quin ipsum, ὦ Τισιφόνη,
 in medium projicis, capite in terram statuo? Bene ha-
 bet. Tu nunc, ὦ Κυνισέ, accusa, & hominem de sceleribus

πλησίον ἤ ἀνὴρ οὐδὲσι. Κν.
 τὸ μὲν ὄλον οὐδὲ λόγων ἴδρα,
 γνώσει ἢ αὐτὸν αὐτίκα μά-
 κα, οἷός ἐστιν, ἀπὸ τῶν πηγμά-
 των. ὅμως δὲ ἑαυτὸς ἀκκα-
 λήσωσι τὴν ἀνδρᾶ, ἕξαι τὸ λό-
 γος ἀξίω φανερώσω. ἵστοι
 ἢ ὁ τευκατάρατος, ὁπό-
 μῃ ἰδιώτης ἀνὴρ ἱπράξι, ἢ βίας
 πέψαρ μοι δουκῶ. ἰσά δὲ τὸς
 θρασυτάτους προσταυρήμα-
 νος, καὶ δουρφόρος σωμακα-
 γῶν, ἰπανασὰς τῆ πόδα τῶ-
 ρανος ἰατῆσι, ἀκείτος μὲν
 ἀκίτανι πλάνας, ἢ μείσι.
 τὰς δὲ ἴστας ἑλάσω ἀφαιρέ-
 μῃ, καὶ πλῆθος πῶς τὸ ἀ-
 κρότατον ἀκρόμῃ, οὐδὲ
 μίαν μὲν ἀπολασίας ἰδῆσαν
 ἢ ἀκίλοισιν. ἀπῶσι δὲ ὁ
 μῶτητι ἢ ὄρα ἰατὰ τῶν ἀθ-
 λῶν ποτιτῶν ἰχθύων, παρ-
 θῆσις ἀφαιρέσω, καὶ ἰφῆθος
 ἰατασχωλῶν καὶ πάντα τῶ-
 πον ἴσις ἰσηκῶσις ἰσπαροι-
 νῶν καὶ ἰσφοφίας μῆτις, καὶ
 τῶν,

conuince. Iam enim hic i-
 bi propter adest. CYN.
 Principio quamuis in accus-
 sando ne verbis quidem o-
 pus fuisset, quandoquidem
 cuius moneta sit, vel ab ip-
 sis notis agnoscere poterat,
 tamen quò res fiat sole cla-
 rior, et ipse tibi virum de-
 tegere, sermonèque depu-
 gere conabor. Ac flagitia
 quater scelestius nebuloso-
 tis per dum priuatam agebat
 vitam, peregit, equidem cen-
 teo pratermittenda. Sed ubi
 pariim hominum perat-
 tiffimorum atque andacif-
 simorum, quos in hoc sibi
 concillarat, favore, par-
 tim satellitum collecta ma-
 nu, tyrannidem arripuit,
 plus sexcentos indicta cau-
 sa, trucidauit. Deinde cum
 hac vna singulorum ciui-
 um opes exhauriendo, di-
 miltias summas corrasisset,
 nullam libidinis speciem in-
 tentatam reliquit. Quin
 genus omne cum iniurie tum credulitatis in miseros ciues
 exercuit virgines vitando, adolescentes stuprando: bre-
 uiter, modis omnibus in subditos debachando. Iam pro
 fastu,

νῦν, καὶ τοῦ πρὸς τὰς ἰντυ-
 χουότας φρηοματῶν, οὐ
 δ' ἔλατ' ἄξιον διώξειον ἄν παρ
 αὐτοῦ λαβῆν πλὴν δινλω. ῥέ-
 διορ γοῦ ἄν τις τὸν ἥλιον,
 ἢ τὸν ἀσπράμαυκτι πρὸς-
 βληψῶν. οὐ μὲν καὶ τὸ τῶν
 κολοσιων πρὸς ἀμότητα κα-
 νερῶν αὐτῶ τις ἄν διηγῆ
 θεοα διώξει, ὅς γε μηδ
 τῶν οἰκαιοτατων ἀπίσχυτο;
 καὶ ταῦτα, ὅτι μὴ ἀπὸς ἐγνέ
 τις ἐπὶ λατ' αὐτῶ ἐσβολὴν, ἀ-
 τικα ἔσθ, πρὸς καλῆς τοῦς
 ἐπὶ αὐτοῦ πρὸς ἀμύχους
 μακρορ δ' ἀκλήτοι, ὡς ὄρατ,
 παρῶσι, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀγ-
 χουσιρ αὐτοῦ. οὐτοί παρῶσι,
 ὃ Ραδάμανθ, πρὸς τοῦ ἀλι-
 τηείου τρεθῶσιρ. οἱ μὲν γυναι-
 κῶν ἔνκα ἀμύρφων ἐπιθα-
 λουθῶσι, οἱ δ' ἕγρον πρὸς ὕ-
 βειρ ἀπαγομένων ἀγανκῆ-
 ἄντων, οἱ δ' ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ, οἱ
 δ' ὅτι ἔσθ διέξιοι καὶ σά-
 φρονῶ, καὶ ἐλαμῶ ἐπίσκονῶ
 ὧσι

bat, nomine stomacharentur, sunt trucidati: alij, quod
 opibus illorum insidiaretur: porro alij, quod boni essent
 & prudentes, quibus haudquaquam cum illius factis con-

fastu, pro superbia, proque
 eius in obuios omneis fre-
 mitu, supplicium factus die-
 gnium funere non possis,
 quando minoris periculo in
 solem quam in hunc defixis
 oculis tueri licuisset. Por-
 rò noua supplicia, & ad
 crudelitatem eius explen-
 dam recens inuenta, quis po-
 terit recensere, qui ne ab in-
 tima quidem familiaritate
 cōiunctis abstinuerit? Quod
 si ab eo interemptos huc ad-
 uocaris, facile comperies
 hæc haudquaquam à me ca-
 luminandi studio confingi.
 Imò verò non vocati, &
 voluntarij, ut vides, hic ad-
 sunt, ipsumq; circumstantes
 malè vrgent. Hi omnes, ὃ
 Rhadamante, huius cru-
 delitate vitam amiserunt:
 quorum alij formosarum
 vxorum gratia insidijs sunt
 circumuenti: alij, quod liu-
 berorum suorum, quos ad
 iniuriam violenter abduce-
 bant, nomine stomacharentur, sunt trucidati: alij, quod
 opibus illorum insidiaretur: porro alij, quod boni essent
 & prudentes, quibus haudquaquam cum illius factis con-

τίς φρασεῖς. Ρα. τί πῶς
 ταῦτα φῆς, ὡς μαρὲ οὐ; Με.
 τὸς μὲν φόνους ἐπραγμαί, οὐδὲ
 λῆγει τὰ δ' ἄλλα πᾶντα, τὰς
 μοιχίας, καὶ τὰς τῶν ἐφύδων
 ἕδρας, καὶ τὰς ἑξοφθόρας τῶν
 πρῶτων, ταῦτα πᾶντα Κν.
 νίσκῳ μὲ κατιψάσῃ. Κν.
 ἕδρην καὶ τότῳ, ὡς Ραδάμαν.
 θν, ἀπέξω ἑοι μάρτυρας. Ρα.
 τίνας τέρας λῆγεις; Κν. πῶς
 κἀνάημοι, ὡς Ἐρμῆ, τῶν Λύχ-
 ρον ἀδ' ἤ. ἢ πῶς Κλίην μαρ-
 τυρήσουσι ἢ ἀδ' ἰσαριλθόν.
 τῶν, οἷα πρᾶντοι σωηπίσαν.
 ὧ αὐτῶ. Ερ. ἢ Κλίην, καὶ ὃ
 Λύχρῳ ὃ Μεγαπένθης παρέ-
 σθ' ἔχει ἰππίου ὅσον ἰπάρῳ.
 τῶν. Ρα. ἔπαρ' οὐδ' ἔμῃς, ἀ-
 σούεις Μεγαπένθης τίτῳ πῶ-
 τίρα δ' οὐδ' ἢ Κλίην λῆγει. Κλί.
 πᾶντα ἀληθῆ κατ' ἰσχύρος. Κν.
 νίσκῳ ὅτι ἐγὼ μὲν ταῦτα ἔ-
 πᾶρ, ὡς ἔσποντα Ραδάμανθν,
 ἐσχωλώμασι, τοῦτα δ' ἔπ'
 ἰμοῦ διηπράσῃ. Ρα. ὅτι
 πᾶτα μὲν ἔμ' καταμαρτυρήσ,
 μὴ δ'

venire poterat. RHAD.
 Quid ad haec dicit, sacrile-
 ge? MEGAP. Cædes
 quas dicit, equidem pepe-
 travi: cætera verò omnia,
 nempe adulteria, lesan pu-
 berum pudicitiam, virgi-
 num supra, hæc omnia Cy-
 niscus falsò criminatur. CY-
 NIS. Quin & horum tes-
 tes proferam, ὃ Rhada-
 manthe. RHADAM.
 Quos eos dicit? CYNIS.
 Mercuri, eius mihi Lucernæ
 nam aduoca, & Lectum.
 Hæc enim in medium pro-
 gressa, quæ sese confesj hic
 ter scelestus patrârît, testas
 buntur. MERCUR. Et
 Lectus & Lucerna Mega-
 penthis hæc assint. Bene san-
 nè quòd obsequuntur. RHA-
 DAM. Exponite ergo vos,
 quæ vobis testibus commi-
 serit hic Magapenthes. Tu
 Ecce dic prior. LE. Vera
 planè sunt omnia de qui-
 bus à Cynisco accusatur: me
 tamen, ὃ here Rhadamane-

the, hæc dicere sanè pudet: eiusmodi sunt, quæ supra me pa-
 wquit. RHADAM. Itaque cum testimonio tuo aperif-
 sum

ἢ δ' ἠπὲρ αὐτὰ ἱερμίνου &
 καὶ οὐ δὲ ὁ Λύχνος ἡδὲ μαρ-
 τύρα. Ἀλλ' ἴδ' τὰ μὲν ἡμέ-
 ρα μὲν ἐκ οἴσας, ὅ γ' ἔφαρτῶ.
 εἰ δὲ τῶν νυκτῶν ἴσοις, καὶ
 ἔπασχε, ὅ κ' ὠλέγῃ. πηλὸν
 ἀμὰ ἰθιασάμιον γε ποικῶ, καὶ
 ἀφ' ἄρ' ἴτα, καὶ πᾶσι ἕθειν ὑ-
 πὸ πηλακίον, καὶ ἴσοις ποικ-
 αῖς ἐκὼν τῶν ἄλλων ἐκ ἴπινον,
 ἀφ' ἄρ' ἴτα θέλω. ὁ δὲ καὶ πᾶ-
 σὶ γὰρ μετ' ἴσοις θρωμίνου, καὶ τὸ
 φῶς μετ' ἄντα τῶν ἄλλων κατ-
 αῖανον. Ρα. ἄλλ' ἴδ' τῶν
 μαρτύρων ἀμὰ καὶ ἀπόδου-
 θι τῶν πορφυρίδων, ἵνα καὶ τὸν
 ἀειδὸν ἴδωμεν τ' ἀγμάτων.
 παπαί, ὅ γ' ἴσοις ἀπὸ τοῦ
 καὶ κατὰ γραφῶν, μακρὸν δὲ
 λιανὸς δὲ καὶ τῶν ἀγμά-
 των. τίνα δὲ κατὰ αὐτῶν τῶν
 πορ; ἀρ' ἴσοις τ' Πνευφνίθουτά
 ἀπὸ μὲν ἡθῆος, καὶ πᾶσι δ' ἴσοις,
 Κβδῖος; Κν. μὲν δ' αὖτος, ἀμὰ
 εἰ θέλοισ, ἵνα ἴσοις λιανὸν τίνα
 καὶ πᾶσι ἕθειν τιμωρίαν ὑ-
 ποθῆ

simè damnas, cum eius fa-
 cinora ne dicere quidem su-
 stineas. Et tu iam Lucerna
 data testimonium LVCER.
 Equidem quæ interdiu sine
 facta, nescio: neque enim
 adestam. Verùm quæ noctu
 vel in alios fecit, vel ipse est
 passus, horreo dicere. Ce-
 terùm nephanda multa, &
 quouis iniuria genere supe-
 riora sæpenumerò specta-
 ui, adeò ut & ipsa quidem
 aliquoties extingui gestiens,
 oleum vltiò non adbibe-
 rim. At ille quò mihi lus-
 cem modis omnibus con-
 spurcaret, etiam abomi-
 nandis facinoribus me in-
 uitam adhibuit. RHA-
 DAM Satis est testimonio-
 rum. Sed purpuram hanc
 exue, ut & notarum nume-
 rum conspiciamus. PAPA
 hic totus est liuidus & in-
 signis, imò præ cicatricum
 crebritate cæruleus. Nunc
 autem quo tormenti gene-
 re est puniendus? in Phlegethontème iniiciendus, an
 tradendus Cerbero? CYN. Minimè, sed si tibi est cordi,
 nouum quoddam supplicium, & hoc planè dignum indi-
 ffff 4 cabo,

ποθέματα. Πα. λίγῃ, ὡς ἐς
 γάτοι μιν ἐπι τὸ τοῦ χά.
 ειν ἔδωκε. Κυ. ἔθ' ἔθρ,
 οἶμα, τῶν ἀφελόσκειοι πα-
 σι, πίνου τὸ Διὸς ὕδωρ.
 Ρα. πῶν μὲν ἔνα, Κυ. ἐθρ
 μόν' ἔξ ἀπῶντων ἀποτ'
 ἔσω. Ερ. ἴσῃ δὴ; Κυ.
 ἔκλειπ' ὄτος ὑφ' ἔφα τῶ Δι-
 κλω, μιν μιν μιν' οἶ' ἔσω, κἰ
 ὄδωρ ἔδωκε ἰν' ἔξ ἄνα, κἰ
 ἀναπνεύσας ἔσω τῶ τρυ-
 φῶ. Ρα. ἐν λίγῃ, κἰ ἔνα
 τα δὴ δὴ ἔδωκε, κἰ παρὰ τὸν
 Τάνταλον ἀπαχθῆς ὄτος δὴ
 ἔδωκε, μιν μιν μιν' ἔσω ἔνα
 ἔξ ἔνα τὸν ἔθρ.

animo recollere ceperit. RHAD. Probè dicis. Itaque
 ad eum modum damna ui esto & ad Tantalum vinculis alli-
 gator, semperque in animis versato, quæ dum vixit, peregit
 in undè.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

[a ARTIRVS.] Ποῖα Mercurium furem, & furum præ-
 sidem constitunt, unde ὄξυ' ἔθρ, & manibus aduincis in dialo-
 go Apollinis & ἔνα cam supra dictus est. b Etenim ex quo
 eum nubi tradidit Atropos.] Una ex tribus Parcis, Erebi
 & noctis s'ia, vt Cicero tradit. Dictam putam ab α & ἔθρ
 quòd mors sit inexorabilis, & nulli parcat. c Aeaco adnu-
 merarem.] Is vnus est inferorum iudex. Tres enim dicuntur
 esse: Rhadamanthus, Minos, Aeacus, omnes reges Cretenses, &
 ἔθρ iustitiam filij Iouis di'cti: ob seueritatem aussem, apud inferos
 esse

eabo. RHAD. Dic me.
 do: nam ego tibi vel hoc no-
 mine magnam habeo gra-
 tiam. CYNIS. Mos est,
 ni fallor, vt qui moriuntur,
 ex obliuionis fonte bibant.

RHAD. Est quidem. Sed
 quid tum? CYNIS. Hic
 ergo solus à pou arecatur.

RHAD. At qua gratia?

CYNIS. Hac via grauis
 sanè & molestas dabit pec-
 nas: videlicet cum recorda-
 biure & qui fuerit, quanti-
 que apud superos potentia
 praeualuerit: in primis aus-
 tem vbi delicias illas suas in

animo recollere ceperit. RHAD. Probè dicis. Itaque
 ad eum modum damna ui esto & ad Tantalum vinculis alli-
 gator, semperque in animis versato, quæ dum vixit, peregit
 in undè.

esse existimati. d. Occiso Cleocrito.] Cleocritus apud Comicos taxatur ut mulierosus, & cinædus, & obscurus, & ut Cibeles filius. In Rheæ enim mysterijs molles tantum intersunt. Hac Suid. e Quod scelera.] Forum animis, qui magnis se facinoribus, dum vitam agerent, obstrinxerunt, maculas iniustas esse docet, Platonem ridens, qui sic in Gorgia l. quitur: Ἀλλὰ πολλαίς τῶν μεγάλων βασιλέων ἐπιλαβόμενοι, ἡ ἀδύνατος ὁπότεν βασιλέως ἢ δυνάστη κατὰ δόξαν ἔδει ὑγίαις ὄν της ψυχῆς, ἀλλὰ ἀφροσύνην, & ἕλδον μισθὸν ὑπὸ ἐπιτοκίων κ; ἀδικίας. Hoc attigit lib. in Ruff 2. Claudianus:

Quid demens manifesta negas? en peccata iniustæ
Deformant maculæ—. Solet autem is poeta diuini illius hominis sententiis mutuari.

SEQVUNTUR ORATIONES,

quarum quædam adhuc inter mortuorum dialogos, quædam adhuc inter Saturnales epistolas prius relatæ fuere: nonnullæ quoq; Dramaticæ.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

ΔΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ

DE SALTATIONE.

Καρίτων.

inne.

Vincencio Obsopœo interprete.

ARGVMENTVM.

DEFendit hac oratione saltandi artem Lucianus contra Cratonem quendam, à quo studium eius rei reprehendebatur ut effœminatam ac molle, ac viro præsertim philosopho indignum. Colligit autè honestatè ac dignitatem artis primùm ab antiquitate, multis ac varijs exemplis, ostendens quantùm in vsu saltandi studiũ veteribus fuerit, & quantopere eo omnes propè gentes iam inde ab initio delectatæ sint, quibus itè laudibus eam artem cum poetæ tum alij quidã celebrârint, confutata interim tragœdiæ comœdiæq; præstantia, quarum certa-